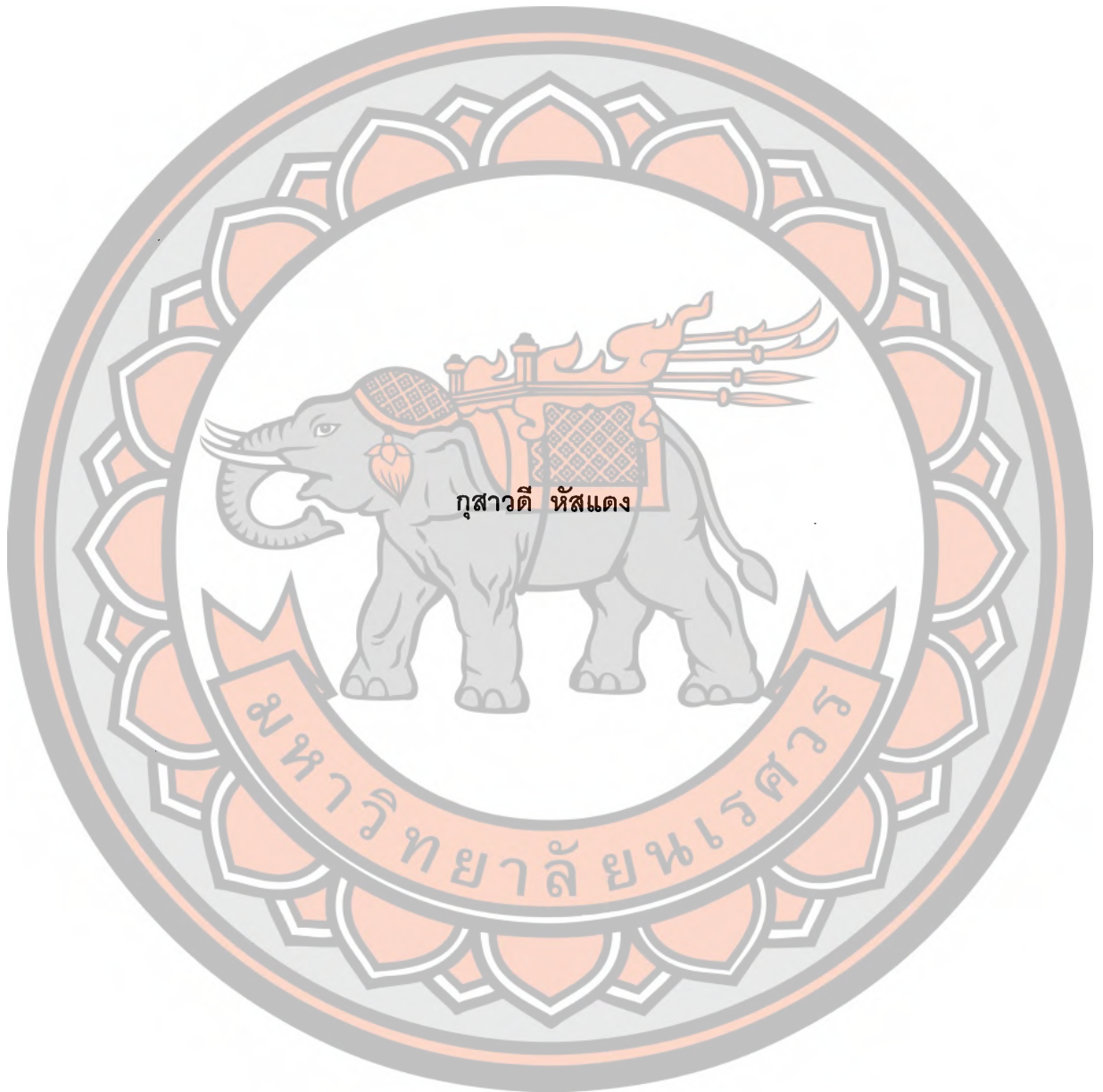

การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

กุสาวดี หัสแดง

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
กรกฎาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้า ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

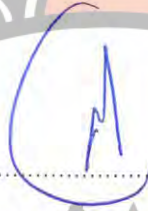
ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ธีระภูธร , ดร.พิชญาภา ยวงสร้อย อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ดร.จารุวรรณ เพ็ญสุข ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา นายสุพล วิราวรรณ รองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา และนายนพพร ศิริวงศ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไข รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ เป็นประโยชน์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณคณะครู – อาจารย์ บุคลากรและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

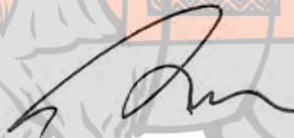
กุสาวดี หัสแดง

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณา
การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง เรื่อง " การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี " เห็น
ควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ)

รักษาราชการแทนหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

กรกฎาคม 2559

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อเรื่อง	การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
ผู้ศึกษาค้นคว้า	กฤษาวดี หัสแดง
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2559
คำสำคัญ	พฤติกรรมการใช้, โซเชียลมีเดีย

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี 2) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี 3) เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 197 คน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 95 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และส่วนที่ 2 ได้แก่ ครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 30 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน (ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า 1) ด้านพฤติกรรมการใช้งานโซเชียลมีเดีย แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว มีพฤติกรรมการใช้อยู่ระดับปานกลาง ส่วนใหญ่นักเรียนกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเฉพาะส่วนที่มีความปลอดภัยสูงเท่านั้น ($\bar{X} = 4.03$, $S.D.=0.94$) พฤติกรรมการใช้งานด้านการคุยในห้องสนทนาส่วนใหญ่ คือ นักเรียนไม่กล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นมาเผยแพร่ในห้องสนทนา ($\bar{X} = 3.37, S.D.=1.12$) และพฤติกรรมการใช้งานโซเชียลมีเดียส่วนใหญ่ คือ การใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนากับเพื่อนและบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.51$, $S.D. =0.81$) 2) ผลการศึกษาค้นคว้าปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ในด้านกิจกรรม สังคม และสุขภาพ ส่วนใหญ่ นักเรียน

ออกไปทำกิจกรรมข้างนอกน้อยลง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.98) และปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียในด้านการศึกษา ส่วนใหญ่นักเรียนทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายต่าง ๆ เสร็จล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ย($\bar{X} = 2.29$, S.D. = 1.17) 3) แนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ในทัศนะของครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ส่วนใหญ่แนะนำให้นักเรียนควรศึกษาความผิดที่เกิดจากการทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41)และนักเรียนควรจัดทำตารางเวลาเพื่อกำหนดระยะเวลาในการใช้โซเชียล คิดเป็นค่าเฉลี่ย($\bar{X} = 4.80$,S.D.= 0.41)

Title A STUDY ON SOCIAL MEDIA USE OF SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS OF NONGKHAYANG WITTAYA SCHOOL IN AMPHOE NONGKHAYANG UTHAI THANI PROVINCE

Authors Kusawadee Hatsadang

Advisor Asst. Prof. Patsakorn Reungrong, Ph.D.

Academic Paper Independent Study, M.Ed., Major in Educational Technology and Communication (Computer Education), Naresuan University, 2016

Keywords Using Behavior, Social Media,

Abstract

The purposes of this study are as follows, 1) in order to study the behaviors of the using social media for the senior high school students, Nongkhayang Witthaya School, Amphoe Nongkhayang, Uthai Thani 2) in order to study the problems of the using social media for the senior high school students, Nongkhayang Witthaya School, Amphoe Nongkhayang, Uthai Thani , and 3) in order to find out how to solve problems of the using social media for the senior high school students, Nongkhayang Witthaya School, Amphoe Nongkhayang, Uthai Thani.

There are 2 groups of the samples for this study which are (1) 95 of 197 students, 2nd semester of 2015, Nongkhayang Witthaya school, Amphoe Nongkhayang, Uthai Thani by using simple Random Sampling. And (2) 30 teachers and officers. The data were percentage, statistically analyzed though mean and standard deviation.

The results of this study are the following , 1) the behaviors of the using social media ,personal input, most of students input their personal data only for security site as an average ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.94). Personal chat , most of students not refer to others

in chat room as an average ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.12) And personal to use social media, most of students use social media for chatting with friends and others as an average ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.81) 2) the problems of the using social media in activity, social and health, most of students lost their outside activities as an average ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.98). In education, most of students took more time for their homework or assignments as an average ($\bar{X} = 2.29$, S.D. = 1.17) 3) The study of the way to solving problems of the using social media for students, most of teachers and officers gave advices to their students. Students should learn for the act of legislation related to computer which issued in 2007 as an average ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) and students should set their own schedules to limit the time of using social media as an average ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41)

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	4
	ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
	ประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา.....	8
	แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น.....	10
	แนวคิดเกี่ยวกับโซเชียลมีเดีย.....	21
	แนวคิดเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียกับการศึกษา.....	31
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	38
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
	การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	39
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	41
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 46
	ข้อมูลนักเรียน
	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 47
	ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน..... 53
	ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน..... 57
	ข้อมูลครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 59
	ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน..... 62
5	บทสรุป..... 64
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า..... 65
	อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า..... 67
	ข้อเสนอแนะ..... 71
	บรรณานุกรม..... 72
	ภาคผนวก..... 79
	ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ..... 80
	ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... 88
	ภาคผนวก ค ค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... 97
	ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า..... 115

สารบัญตาราง

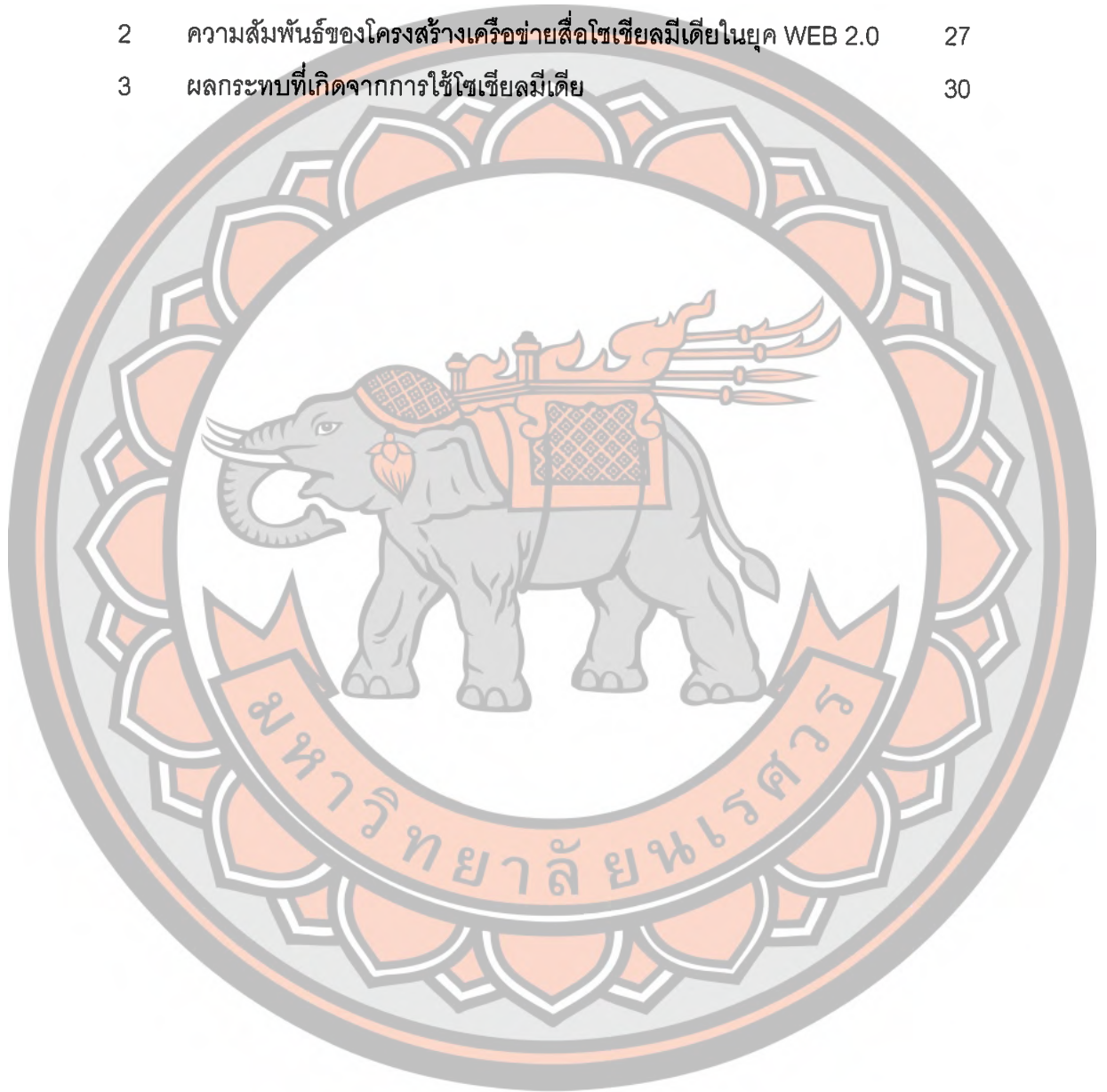
ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนครูและบุคลากร	8
2	แสดงนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน	9
3	ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	39
4	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ	47
5	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา	47
6	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผู้แนะนำให้รู้จัก ไซเซียมมีเดีย	48
7	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการใช้ไซเซียมมีเดีย ผ่านอุปกรณ์สื่อสาร	48
8	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสถานที่การใช้ ไซเซียมมีเดีย	49
9	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามประเภทของไซเซียม มีเดียที่เลือกใช้งานมากที่สุด	50
10	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์การ ใช้งานไซเซียมมีเดีย	50
11	จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความถี่การใช้ไซเซียม มีเดีย	51
12	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระยะเวลาใช้งาน ไซเซียมมีเดียในแต่ละครั้ง	51
13	แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการ ใช้บริการไซเซียมมีเดีย	52
14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงพฤติกรรมการใช้ ไซเซียมมีเดีย ด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว	53
15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงพฤติกรรมการใช้ ไซเซียมมีเดียด้านพฤติกรรมกรอกข้อมูลในช่องทาง	54
16	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงพฤติกรรมการใช้ ไซเซียมมีเดีย ด้านพฤติกรรมกรอกข้อมูล	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงปัญหาของการใช้ โซเชียลมีเดีย ด้านกิจกรรม สังคม และสุขภาพ	57
18	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงปัญหาของการใช้ โซเชียลมีเดีย ด้านการศึกษา	58
19	แสดงความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	59
20	แสดงความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตำแหน่ง	60
21	แสดงความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ประสบการณ์การใช้งานโซเชียลมีเดีย	60
22	แสดงความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโซเชียล มีเดียที่เลือกใช้งานมากที่สุด	61
23	แสดงความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการใช้ โซเชียลมีเดียผ่านอุปกรณ์สื่อสาร	61
24	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามแนวทางการ แก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน	62

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	โครงสร้างการบริหารโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา	9
2	ความสัมพันธ์ของโครงสร้างเครือข่ายสื่อโซเชียลมีเดียในยุค WEB 2.0	27
3	ผลกระทบที่เกิดจากการใช้โซเชียลมีเดีย	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ตลอดจนพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่แตกต่างกันในแต่ละยุคแต่ละสมัย ล้วนส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในแต่ละสมัยด้วย เป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) อันส่งผลทำให้คนรุ่นหนึ่งของสังคมมีคุณลักษณะที่แตกต่างออกไปจากคนอีกรุ่นหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดสื่อรูปแบบใหม่ (New media) ตลอดจนสื่อสังคม (Social media) ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตของคนในปัจจุบันอย่างก้าวกระโดด (บุหงา ชัยสุวรรณ, 2557)

ความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ทำให้โลกปัจจุบันก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ อันส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในวิทยาการทุกด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในความเป็นอยู่ของคนเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการดำรงชีวิตของทุกคนที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การแพทย์ การพาณิชย์ ธุรกิจบันเทิง การศึกษา การสื่อสาร ฯลฯ (ชาญ กลิ่นซ้อน, 2550)

การก้าวทันเทคโนโลยีถือเป็นสิ่งสำคัญ องค์กรหลายองค์กรเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับสื่อออนไลน์กันมากขึ้น เนื่องจากสื่อออนไลน์มีความสะดวก รวดเร็วในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวกลางในการสื่อสารออกไปยังกลุ่มเป้าหมาย สามารถสร้างกลุ่มคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน หรือกลุ่มคนที่รู้จักกันมาแล้วสามารถที่จะสร้างความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นขึ้นด้วยการสื่อสารออนไลน์ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยพัฒนาความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้เกิดขึ้นด้วยการสื่อสารอย่างถูกรูปแบบ ถูกวิธี และถูกเวลา ถือเป็นเรื่องที่สำคัญแต่ละองค์กรธุรกิจมีการสื่อสารแตกต่างกันออกไปไม่เหมือนกัน โดยมีมองในเรื่องของวัฒนธรรมองค์กรเข้ามาเกี่ยวข้อง สังคม และสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรก็มีส่วน สื่อออนไลน์ลงทุนไม่มากแต่สร้างการรับรู้ได้อย่างมหาศาล ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ที่นำออกมาใช้ในการสื่อสาร (วอนชนก ไชยสุนทร, 2546)

พฤติกรรมการใช้งานของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีจำนวนชั่วโมงการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 76.3 และในการสำรวจครั้งนี้มีถึงร้อยละ 9.0 ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีชั่วโมงการใช้งานต่อสัปดาห์สูงถึง 105 ชั่วโมง (สุรางคณา วายุภาพ, 2556) จากการสำรวจพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต ในปี พ.ศ.

2558 พบว่า ผู้หญิงและผู้ชาย มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 50.4 ชั่วโมง/สัปดาห์ ส่วนเพศที่สาม มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุดคือ 58.3 ชั่วโมง/สัปดาห์ และกลุ่ม Gen Y มีการใช้อินเทอร์เน็ต 54.2 ชั่วโมง/สัปดาห์ ในด้านอุปกรณ์การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนั้นสมาร์ทโฟนยังคงเป็นอุปกรณ์ยอดนิยม รองลงมาเป็นการใช้งานผ่านคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ และมีการใช้งานผ่านคอมพิวเตอร์พกพาหรือโน้ตบุ๊ก ส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตกลุ่ม Gen X, Gen Y และ Gen Z ใช้สมาร์ทโฟนในการท่องเน็ตเป็นอันดับที่ 1 ในขณะที่กลุ่ม Baby Boomer ยังคงนิยมใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะเชื่อมต่อเน็ต (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558)

เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่อย่างเช่น การให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ในลักษณะเว็บไซต์สังคมออนไลน์นั้นมีข้อดีคือ การสร้างความสัมพันธ์ทางการสื่อสารในรูปแบบใหม่ที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะแต่การสนทนาซึ่งกันและกันเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนลดช่องว่างทางระยะทางและเวลาเพราะทำให้เราพบเพื่อนใหม่ และยังได้พบเพื่อนเก่า ๆ ที่ไม่ได้ติดต่อกันเป็นเวลานานแต่ก็สามารถโคจรกลับมาเจอกันในเว็บไซต์ออนไลน์นี้ได้เช่นกัน ทำให้การสื่อสารง่ายและรวดเร็วมากขึ้นโดยไม่ใช่แค่การรู้จักกันในกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้นแต่ยังทำให้เกิดการสื่อสารครอบคลุมทั่วโลก (สมชัย ทองดอนน้อย, 2556)

ยุคของการสื่อสารในปัจจุบันที่เรียกว่า "การสื่อสารไร้พรมแดน" ซึ่งเป็นยุคที่มนุษย์สามารถที่จะข้ามประตูไปพบปะพูดคุยกับใครก็ได้ ที่ไหนก็ได้ โดยการใช้เครื่องมือสื่อสาร เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น ๆ ผ่านระบบเครือข่าย (Internet) ด้วยความเร็วสูง และสามารถส่งข้อมูลข่าวสารในลักษณะข้อความ รูปภาพ เสียง วิดีทัศน์ ฯลฯ ได้ปริมาณมากอย่างที่ต้องการ และในปัจจุบันมีอีกสื่อหนึ่งที่เกิดขึ้นและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในหมู่นักสื่อสารผ่านเครือข่าย คือ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เกิดเป็นชุมชนสังคมออนไลน์หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Online Social Network) (จรรยา บันทวังกูร, 2553)

จากการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในสังคมยุคดิจิทัล ส่งผลให้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ที่สร้างความสะดวกแก่ผู้ใช้ทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร และช่วยให้ทุกคนสามารถ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึงกลายเป็นปรากฏการณ์สำคัญทางการสื่อสารอย่างเด่นชัด (Internet World Status, 2012)

Social Media เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่มีการตอบสนองทางสังคมได้หลายทิศทาง โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันได้ พื้นฐานการเกิด Social Media ก็มาจากความต้องการของมนุษย์หรือคนเราที่ต้องการติดต่อสื่อสารหรือมีปฏิสัมพันธ์กัน จากเดิมเรามีเว็บในยุค 1.0 ซึ่งก็คือเว็บที่แสดงเนื้อหาอย่างเดียว บุคคลแต่ละคนไม่สามารถติดต่อหรือโต้ตอบ

กันได้ แต่เมื่อเทคโนโลยีเว็บพัฒนาเข้าสู่ยุค 2.0 ก็มีการพัฒนาเว็บไซต์ที่เรียกว่า web application ซึ่งก็คือเว็บไซต์ที่มีแอปพลิเคชันหรือโปรแกรมต่าง ๆ ที่มีการโต้ตอบกับผู้ใช้งานมากขึ้น ผู้ใช้งานแต่ละคนสามารถโต้ตอบกันได้ผ่านหน้าเว็บ (ศรีเชาวน์ วิหคโต, 2556)

ปัจจุบัน Social Media เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยเฉพาะกับกลุ่มนักเรียน นักศึกษามีการใช้ติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลาย และยังมีบทบาทกับระบบการศึกษาด้วย ผู้สอนจะสามารถประยุกต์ใช้ Social Media กับการศึกษานำมาเป็นช่องทางในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปได้ (เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, 2556)

ปัจจุบันผู้ใช้มีแนวโน้มหันมาใช้อุปกรณ์ที่สามารถพกพาไปได้ทุกสถานที่มากขึ้น ทั้งสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตพีซี กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่กำลังเป็นที่นิยม ได้แก่ การใช้งานโซเชียลมีเดีย ในขณะที่กิจกรรมหลักยังคงเป็นการรับส่งอีเมล และการค้นหาข้อมูลเช่นเดิม แต่เป็นที่น่ากังวลในกลุ่มเด็กและเยาวชนยังคงนิยมใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง เช่น เล่นเกมออนไลน์ และดาวน์โหลดเพลง/ละคร/เกม (สุรางคณา วายุภาพ, 2556) ซึ่งจะเป็นการส่งผลให้เกิดปัญหาการเรียน เช่น ไม่สนใจการเรียน ไม่ส่งงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง ไม่ผ่านการประเมินผลตามตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ ขอบรกจนผู้อื่น เข้ากับเพื่อนไม่ได้ นอกจากนั้นยังอาจส่งผลถึงปัญหาด้านพฤติกรรม เช่น ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ขอบต่อด้าน พฤติกรรมก้าวร้าว รังแกเพื่อน ใช้ยาเสพติด เหล้า บุหรี่ หรืออื่น ๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบบ่อยในโรงเรียน (นงพงา ลิ้มสุวรรณ, 2542) ดังนั้น กระทรวงศึกษาจึงออกกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 ไว้ว่า ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) และหนึ่งในปัญหาที่พบมากในขณะนี้ก็คือปัญหาด้านการเรียน ซึ่งเกิดมาจากการความไม่ใส่ใจในการเรียนรู้ เนื่องจากมีสิ่งเร้าภายนอกมากกระตุ้นโดยเฉพาะการใช้โซเชียลมีเดีย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยาจึงกำหนดระเบียบวินัยและพฤติกรรมนักเรียนไว้ดังนี้ คือ ไม่อนุญาตให้นักเรียนนำโทรศัพท์เคลื่อนที่ และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ มาโรงเรียน หากนักเรียนนำมาต้องรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของตนเองและต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการใช้งานของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด ได้แก่ ปิดเครื่อง นำติดตัวไว้เสมอ ไม่อนุญาตให้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างเรียน ยกเว้นได้รับอนุญาตจากครูประจำวิชา (โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา, 2558)

จากสภาพการใช้งานโซเชียลมีเดีย พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยามีการนำโทรศัพท์มาโรงเรียน และใช้โทรศัพท์ทั้งที่ทางโรงเรียนได้กำหนดระเบียบไว้แล้วก็ตาม ซึ่งนักเรียนมี

การใช้โซเชียลมีเดียไปในด้านที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเท่าที่ควร ส่วนใหญ่จะ ใช้เพื่อความสนุกสนาน และความบันเทิงมากกว่า เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนมักจะนำโทรศัพท์ที่ขึ้นมา ใช้มากขึ้น หรือแม้แต่กระทั่งช่วงเวลาเรียนก็นำโทรศัพท์ที่ขึ้นมาใช้ ทำให้กระทบต่อกิจกรรมการเรียน การสอน การใช้เวลาว่างไม่เกิดประโยชน์ทางด้านการเรียนเท่าที่ควร อีกทั้งยังทำให้นักเรียนขาด ปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน กิริยาก้าวร้าว วาจาไม่สุภาพและ มารยาทไม่เรียบร้อย ดังนั้นเมื่อโรงเรียนมีการตรวจค้นโทรศัพท์ทำให้นักเรียนมีอาการมึนงงเฉยๆ รู้สึกไม่พอใจ เกิดปฏิกิริยาต่อต้าน ไม่สนใจและตั้งใจเรียนในเรื่องที่ครูสอน ส่งผลให้ผลการเรียน ต่ำลง โดยจะพบได้จากจำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินมากยิ่งขึ้น

จากสภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงได้ตระหนักถึงภัยที่เกิดขึ้นในด้านการ เรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งเป็นผลมาจากการใช้โซเชียลมีเดียอย่างไม่เหมาะสม ดังนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้โซเชียลมีเดียที่ไม่ เหมาะสมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา เพื่อหาแนว ทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
2. เพื่อศึกษาปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้ามีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียล มีเดีย และศึกษาปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน หนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ทั้งเพศชายและเพศหญิง 197 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 95 คน ซึ่งวิธีการดำเนินการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้เครื่องมือใน การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ศึกษา ปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดีย และแนวทางการแก้ไขปัญหามาจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร นักเรียนโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

จำนวน 197 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 95 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และครู – อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 30 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ พฤติกรรม ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
2. ผลจากการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
3. ทำให้ทราบและสามารถหาแนวทางในการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัด อุทัยธานี

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 จำนวน 40 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 35 คน โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

โซเชียลมีเดีย หมายถึง การติดต่อสื่อสารกันรูปแบบหนึ่งโดยมีการเชื่อมโยงผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต โดยเน้นแบ่งปันกันทั้งข้อความ รูปภาพ เสียง และวิดีโอ

พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกหรือปรากฏ ที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับการกระตุ้น จากการใช้โซเชียลมีเดีย ทั้งในด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว ด้านพฤติกรรมภายในห้องสนทนา และด้านพฤติกรรมการใช้

ปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดีย หมายถึง ผลที่เกิดจากการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ด้านกิจกรรม สังคม สุขภาพและด้านการศึกษาในชีวิตประจำวัน

แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย หมายถึง วิธีการที่ปรับปรุง แก้ไขและแนะนำในการใช้โซเชียลมีเดียเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบด้านกิจกรรม สังคม สุขภาพและด้านการศึกษาในชีวิตประจำวัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา จังหวัดอุทัยธานี" ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาค้นคว้าตามแนวคิดทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยครอบคลุมหัวข้อตามลำดับต่อไปนี้

1. โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา
 - 1.1 ข้อมูลทั่วไป
 - 1.2 ข้อมูลบุคลากร
 - 1.3 ระบบโครงสร้างการบริหาร
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น
 - 2.1 ความหมายของพฤติกรรม
 - 2.2 พฤติกรรมวัยรุ่น
 - 2.3 การแบ่งช่วงการพัฒนาของวัยรุ่น
 - 2.4 พัฒนาการของวัยรุ่น
 - 2.5 ลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น
 - 2.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
3. แนวคิดเกี่ยวกับโซเชียลมีเดีย
 - 3.1 ความหมายโซเชียลมีเดีย
 - 3.2 ประเภทโซเชียลมีเดีย
 - 3.3 ขอบข่ายโซเชียลมีเดีย
 - 3.4 ผลกระทบจากการใช้โซเชียลมีเดีย
4. แนวคิดเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียกับการศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา

1.1 ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยาได้รับการประกาศจัดตั้งจากกระทรวงศึกษาธิการเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2517 โดยกรมสามัญศึกษาได้อนุมัติให้เปิดสอนแบบสหศึกษา รับนักเรียนชายหญิงเข้าเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 จำนวน 2 ห้องมีนักเรียนจำนวน 56 คน ตั้งอยู่บนที่ดินสาธารณะทุ่งเนินปอแดง ตำบลหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 2 ไร่ 2 งาน 11 ตารางวา และที่ดินที่ราชพัสดุซึ่งเป็นที่ตั้งของอำเภอหนองพลวงเดิม จำนวน 9 ไร่ 2 งาน 24 ตารางวา

โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ตั้งอยู่เลขที่ 198 หมู่ 2 ตำบลหนองขาหย่าง อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี รหัสไปรษณีย์ 61130 โทรศัพท์ 056 - 597069 โทรสาร 056 - 597069 website www.nkyws.ac.th สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเขตพื้นที่บริการ 8 ตำบล ได้แก่ ตำบลหนองขาหย่าง ตำบลดงขวาง ตำบลหนองไผ่ ตำบลหลุมเข้า ตำบลท่าโพ ตำบลดอนกลอย ตำบลห้วยรอบและตำบลหมกแถว

1.2 ข้อมูลบุคลากร

1.2.1 จำนวนครูและบุคลากรในโรงเรียน

ประเภทบุคลากร	เพศ		ระดับการศึกษาสูงสุด		อายุเฉลี่ย
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี	
ผู้อำนวยการ		1		1	57
รองผู้อำนวยการ	1			1	57
ครูประจำการ	5	21		21	5
ครูพี่เลี้ยง	1	1	1	1	
นักการ/ภารโรง	3		3		
ลูกจ้างชั่วคราว	1	1	2		
รวม	11	24	6	22	7

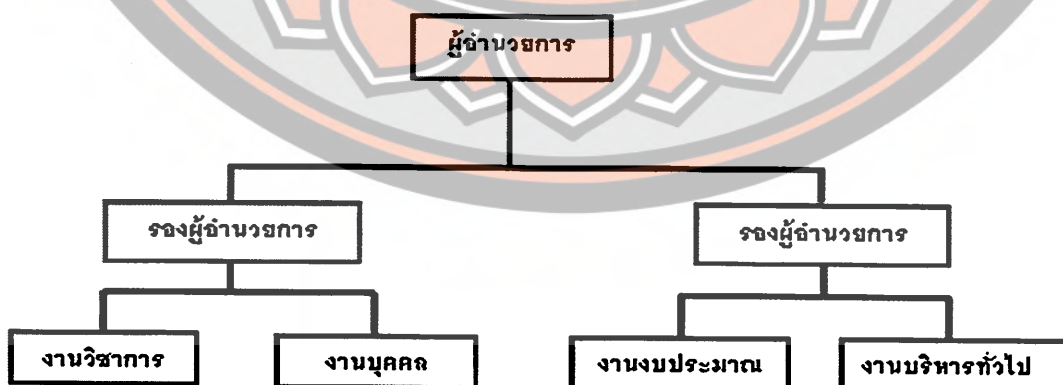
ตาราง 1 แสดงจำนวนครูและบุคลากร

1.2.2 จำนวนนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน

ชั้น	ชาย	หญิง	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	44	24	68
มัธยมศึกษาปีที่ 2	24	23	47
มัธยมศึกษาปีที่ 3	28	37	65
รวมมัธยมศึกษาตอนต้น	96	84	180
มัธยมศึกษาปีที่ 4	12	31	43
มัธยมศึกษาปีที่ 5	37	57	94
มัธยมศึกษาปีที่ 6	25	35	60
รวมมัธยมศึกษาตอนปลาย	74	123	197
รวมนักเรียนทั้งหมด	170	207	377

ตาราง 2 แสดงนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน

1.3 ระบบโครงสร้างการบริหาร

ภาพที่ 1 โครงสร้างการบริหารโรงเรียนหนองข่าวิทยาย่างวิทยา
อำเภอหนองข่า จังหวัดอุทัยธานี

2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น

2.1 ความหมายของพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2543) ผู้เชี่ยวชาญด้านการปรับพฤติกรรมได้ให้ความหมายพฤติกรรมว่าหมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกมา ตอบสนอง หรือโต้ตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งโดยที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด ความรู้สึก เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า

ธนาวรรณ อิมสมบุญ (2544) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติต่าง ๆ ของบุคคล ทั้งที่สังเกตได้หรือไม่ได้ก็ตาม เช่น การพูด การเดิน การแสดงสีหน้า ความรู้สึก ความตั้งใจ เป็นต้น โดยปฏิบัติเหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับหรือเผชิญกับสิ่งเร้าที่มาจากภายในหรือภายนอกร่างกายก็ได้

จีระศักดิ์ เจริญพันธ์ และ เฉลิมพล ต้นสกุล (2549) ได้ให้ความหมายพฤติกรรม (Behavior) หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำของบุคคลที่สามารถสังเกตได้โดยบุคคลอื่น โดยลักษณะของพฤติกรรมมี 2 ลักษณะคือ 1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) หมายถึง ลักษณะของการกระทำหรือกิจกรรม บุคคลที่สามารถสังเกตได้ในบุคคลอื่น เช่น การเดิน การนั่ง หรือการแสดงอาการเคลื่อนไหวต่าง ๆ 2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) หมายถึง ลักษณะของการกระทำหรือกิจกรรม ของบุคคลที่เกิดขึ้นภายในตัวของบุคคลนั้น โดยที่บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตได้ แต่สามารถที่จะรู้ได้ว่ามีพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นโดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ มาช่วยในการสังเกตพฤติกรรม เช่น ความคิด ทักษะคติ ความเชื่อหรือค่านิยม เป็นต้น

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลซึ่งแสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมภายนอก เดิน นั่ง ยืน เป็นต้น หรืออาจจะ เป็นพฤติกรรมภายในความคิดความรู้สึก เป็นต้น

2.2 พฤติกรรมวัยรุ่น

วินัส ศรีศักดิ์ดา (2545) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นลักษณะที่เด็กจะพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในชีวิตอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม เป็นเหตุให้วัยรุ่นเป็นวัยที่ประสบปัญหาและเผชิญวิกฤติการในการปรับตัวมากที่สุดในชีวิต

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2545) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กต่อเนื่องกับความเป็นผู้ใหญ่มีความอ่อนไหว ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ได้ง่าย เรียกได้ว่า

เป็นวัยวิกฤติเนื่องจากวัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนบางครั้งอาจทำให้วัยรุ่นบางคนมีปัญหาในการปรับตัวได้

สุชา จันทร์เอม (2533) กล่าวถึง วัยรุ่นไว้ว่าเป็นวัยที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย ความเชื่อมั่น ความต้องการ ตลอดจนความปรารถนาต่างๆ เป็นไปอย่างรุนแรงปราศจากความยั้งคิด ชอบทำอะไรตามใจหรือตามความนึกคิดของตน ต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือในหมู่เพื่อนฝูง โดยพยายามทำอะไรให้คล้ายๆ กัน เลียนแบบตามกัน จึงมีวัยรุ่นเป็นจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย ได้ตกเป็นทาสของยาเสพติด จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มตั้งแต่อายุ 12-20 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วหรือที่เรียกว่า พายุบูแคม (Storm and Stress) นี้ ส่งผลต่อการปรับตัว ความวิตกกังวล ความเครียดทางอารมณ์ทำให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาโดยไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั่นเอง

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงพฤติกรรมวัยรุ่นไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า พฤติกรรมวัยรุ่น คือ การกระทำที่มีทั้งการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ จะมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีการกระทำที่เลียนแบบกันและต้องการการยอมรับในหมู่เพื่อนฝูง

2.3 การแบ่งช่วงการพัฒนาของวัยรุ่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545) แบ่งช่วงวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยแรกรุ่นอายุ 12-15 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลางอายุ 16-17 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลายอายุ 18-25 ปี

จันทร์เพ็ญ แสงอรุณ (2551 : 156) แบ่งระยะของวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วง

1. วัยรุ่นตอนต้น อายุ 12-14 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง อายุ 14-18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 18-21 ปี

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์ (2550 : 181-184) แบ่งช่วงระยะวัยรุ่นเป็น 3 ระยะ

1. วัยรุ่นตอนต้น (early adolescence) เป็นระยะเริ่มแรกในการเข้าสู่วัยรุ่น โดยอยู่ในช่วงอายุ 12-15 ปี วัยรุ่นในช่วงนี้จะเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อย่างเต็มที่และรวดเร็วมาก ทำให้ต้องปรับตัวต่อปัญหาทางร่างกาย สังคม อารมณ์

2. วัยรุ่นตอนกลาง (middle adolescence) อยู่ในช่วงอายุ 15-18 ปี ช่วงนี้เป็นช่วงที่ผ่านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้

3. วัยรุ่นตอนปลาย (late adolescence) อยู่ในช่วงอายุ 18-25 ปี ระยะเวลาเป็นช่วงสุดท้ายก่อนจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

พนม เกตุมาน, 2550; กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2547) แบ่งช่วงของวัยรุ่นเป็น 3 ช่วงคือ

1. วัยรุ่นตอนต้น อยู่ในช่วงอายุ 10-13 ปี เป็นช่วงแรกของการเข้าสู่วัยรุ่น ในช่วงนี้วัยรุ่นจะยังมีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางเด็ก เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทุกระบบ วัยรุ่นจะมีความคิดหมกมุ่นกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อจิตใจ ทำให้อารมณ์หงุดหงิดและแปรปรวนง่าย

2. วัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในช่วงอายุ 14-16 ปี เป็นช่วงที่มีพฤติกรรมก้ำกึ่งระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ ช่วงนี้วัยรุ่นจะยอมรับสภาพร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นหนุ่มเป็นสาว ได้เริ่มมีความคิดที่ลึกซึ้ง ต้องการหาอุดมการณ์และหาเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อความเป็นตัวของตัวเอง

3. วัยรุ่นตอนปลาย 17-19 ปี เป็นช่วงเวลาของการตัดสินใจที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสม และเป็นช่วงเวลาที่ จะมีความผูกพันกับเพื่อนต่างเพศ สภาพทางร่างกายเปลี่ยนแปลงเติบโตโดย สมบูรณ์เต็มที่ และบรรลุนิติภาวะในเชิงกฎหมาย

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงการแบ่งช่วงการพัฒนาของวัยรุ่นไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า ช่วงพัฒนาการของวัยรุ่นนั้นแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ วัยรุ่นตอนต้น เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทุกอย่าง เด็กจะมีความกังวลในการเปลี่ยนแปลงช่วงที่สองเป็นวัยรุ่นตอนกลาง มีการปรับตัวและเริ่มมีความคิด มีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด และช่วงสุดท้ายเป็นวัยรุ่นตอนปลาย เกิดความผูกพันกับเพศตรงข้าม มีความเป็นผู้ใหญ่เต็มที่

2.4 พัฒนาการของวัยรุ่น

พรพิมล เจียมนาคินทร์ (2539) สำหรับวัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ไปสู่วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ เป็นช่วงวัยแห่งการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองที่นำไปสู่การยอมรับจากคนรอบข้าง ต้องการความอิสระภาพพัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประการ ได้แก่

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย จะมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นต่อระบบอวัยวะภายใน เช่น ระบบการผลิตฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อ และลักษณะโครงสร้างภายนอกร่างกาย เช่น

การเปลี่ยนแปลงของเสียง การขยายตัวของกล้ามเนื้อและกระดูก การมีขนขึ้นตามร่างกายและการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์ ทั้งนี้เพื่อให้ร่างกายของวัยรุ่นเจริญเติบโตได้เต็มที่ ผู้ใหญ่ควรเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กในการก้าวเข้าสู่วัยรุ่น โดยการให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นและการปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ อารมณ์ของวัยรุ่นจะมีความแปรปรวนและเกิดความเครียดได้ง่าย ทั้งนี้ เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างเห็นได้ชัด จึงทำให้เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเองเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน และการทำงานของต่อมไร้ท่อ จะทำให้วัยรุ่นมีพลังงานมาก และอาจไม่ได้ใช้พลังงานที่มีให้เกิดประโยชน์จนทำให้ผู้ใหญ่ไม่พอใจ นอกจากนี้เมื่อต่อมเพศถูกพัฒนาเต็มที่วัยรุ่นจะเริ่มสนใจในเพศตรงข้าม และมีพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม ซึ่งบางครั้งก็อาจจะขัดใจผู้ใหญ่ และทำให้ถูกผู้ใหญ่ต่อว่าจนทำให้เกิดความเครียดได้

3. พัฒนาการทางด้านสังคม วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติและพฤติกรรม ทางสังคมในทุกด้าน วัยรุ่นต้องการอิสระเสรีภาพในการคิด การปฏิบัติตัวการคบเพื่อน และต้องการ ความเป็นส่วนตัวจึงทำให้บางครั้งอาจเกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันกับผู้ใหญ่ และส่งผลให้วัยรุ่น หันไปใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัววัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับการคบเพื่อน และต้องการเลือกกลุ่มเพื่อนที่มีค่านิยม และมีความสนใจในสิ่งเดียวกันเพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับมีความรู้สึกมั่นใจและปลอดภัย ทั้งนี้การคบเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเรียนรู้การรักษามิตรภาพ มีความเข้าใจตัวเองและรู้จักรับฟังความเห็นของผู้อื่น การปรับตัวให้เข้ากับสังคมนับว่าเป็นพัฒนาการที่ยากที่สุดของวัยรุ่น

4. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา ช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา ระดับสติปัญญาเป็นอย่างมาก นักจิตวิทยาด้านพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์หลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า สติปัญญาของมนุษย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ระหว่างอายุ 18 ถึง 20 ปี โดยในวัยนี้มนุษย์จะสามารถให้นิยามวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน สามารถแบ่งแยกคุณลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ ได้ดีมีพัฒนาการทางความคิดรวบยอด และมีความคิดในระดับที่เป็นนามธรรม พัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นปรากฏในหลายรูปแบบ เช่น รู้จักลองตั้งสมมุติฐานหลาย ๆ แบบเพื่อหาข้อสรุปที่ดีที่สุดสามารถแก้ปัญหาหลาย ๆ แบบ โดยมีกระบวนการคิดที่มีระบบและมีเหตุผล มีความจำดีสามารถจดจำสิ่งที่ตนสนใจได้อย่างแม่นยำ แต่มักไม่นำไปใช้ในเรื่องการเรียน มีความคิดกว้างไกลมีจินตนาการ คิดฝันถึงสิ่งต่าง ๆ อยากรู้อยากเห็นอยากทดลอง และมีความเชื่อมั่นในความเชื่อหรือความเห็นของตนอย่างรุนแรง

อัปสรสิริ เขี่ยมประชา (2557) ได้แบ่งพัฒนาการของวัยรุ่น ดังนี้

1. พัฒนาการทางร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่รวดเร็วและชัดเจนในด้านน้ำหนักและส่วนสูงที่เพิ่มขึ้น เริ่มแสดงสัดส่วนของความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงและแสดงถึงสัญลักษณ์ทางเพศ (Sex Characteristics) อย่างชัดเจน ในเพศหญิงจะเริ่มมีรอบเดือน และมีการเปลี่ยนแปลงที่แสดงออกทางเพศหญิงมากขึ้น เช่น สะโพกผาย มีหน้าอกเป็นต้น ในเพศชายอันจะจะเจริญเติบโต และเริ่มผลิตอสุจิได้มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่แสดงออกถึงเพศชาย เช่น เสียงห้าว อกเริ่มแตกพาน มีกล้ามเนื้อเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

2. พัฒนาการทางอารมณ์ ในวัยนี้มักจะมีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเปิดเผย มีความรู้สึกที่ค่อนข้างรุนแรง แปรปรวนง่าย มีปัญหาขัดแย้งในจิตใจตัวเองเสมอ ๆ จึงอาจทำให้เกิดความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ได้ด้วย จึงอาจเรียกได้ว่าเป็น วัยพายุบุแคม ผู้ใกล้ชิดควรพยายามทำความเข้าใจกับจิตใจและอารมณ์ความต้องการของเด็กในวัยนี้ให้มาก

3. พัฒนาการทางสังคม เป็นวัยที่ต้องเผชิญกับความคาดหวังจากผู้ใหญ่มากกว่าวัยที่ผ่านมา เด็กจะเริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตัวเอง ทำให้ต้องเกิดการปรับตัวอย่างมาก โดยเฉพาะสังคม พยายามค้นหาตัวตนที่แท้จริงในตัวเอง เด็กในวัยนี้จะเริ่มห่างจากพ่อแม่และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนรุ่นเดียวกันมาแทนที่ อีริกสัน (Erikson) เชื่อว่าวัยนี้ เป็น วัยระยะวิกฤติ(Crisis Period) ของการรู้จัก ตนเอง การพัฒนาการในขั้นนี้ขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสังคมในวัยที่ผ่านมาและการได้รับอิสระในการที่จะพบตนเอง

4. พัฒนาการทางสติปัญญา วัยนี้มีพัฒนาทางการสติปัญญาที่รวดเร็วและมีความก้าวหน้าใกล้เคียงกับผู้ใหญ่แตกต่างกันที่ความสมบูรณ์รอบคอบและประสบการณ์ที่น้อยกว่าเท่านั้น วัยรุ่นจะสามารถคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีระบบ สามารถแสวงหาเทคนิคในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการใช้เหตุผลและวิจารณ์ญาณในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ

วิทยา นาควัชระ, 2540 อ้างถึงใน ปิยวรรณ กุมภิวัดน์, 2546 แบ่งพัฒนาการของวัยรุ่น ได้ดังนี้

1. พัฒนาการทางร่างกายและกายวิภาค ในระยะต้นของวัยรุ่น จะเป็นระยะที่มีพัฒนาการทางร่างกายอย่างรวดเร็วมาก และมีบทบาทสำคัญต่อพัฒนาการทางความเจริญงอกงามด้านอื่น ๆ ให้ประสานตามไปด้วย เช่น พัฒนาการด้านอารมณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่วัยรุ่นแสดงออกมา เป็นต้น พัฒนาการทางร่างกาย ในระยะนี้นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อจากการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะของเด็ก มาเป็นลักษณะของผู้ใหญ่โดยเราเรียกว่า วัยหนุ่มสาว

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ อารมณ์ของวัยรุ่นนั้นเป็นอารมณ์ที่รุนแรงโดยที่เราเรียกวัยนี้ว่าเป็น “วัยพายุบุแคม” ซึ่งหมายถึง การที่มีอารมณ์เต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง ในบางครั้งมักมีความคิดเห็นขัดแย้งกับผู้ใหญ่อยู่เสมอ การที่เกิดอารมณ์ง่ายและรุนแรงเช่นนี้ จึงเป็นเรื่องง่ายต่อการยุแหย่หรือชักนำให้เกิดความรู้สึกอยากลองดี ทั้งในทางที่ดีและทางที่เลว ความคิดชั่ววูบของอารมณ์วัยรุ่นอาจเป็นสิ่งที่ทำให้เขาแสดงพฤติกรรมผิด ๆ ออกมา ซึ่งอาจหมายถึงชีวิตและอนาคตของเขาเอง

2.1 อารมณ์ของวัยรุ่นแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

2.1.1 ประเภทก้าวร้าวรุนแรง เช่น อารมณ์โกรธ อิจฉา เกล็ดขัดขัง

2.1.2 ประเภทเก็บกดเอาไว้ เช่น ความกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าใจ กระอักกระอ่วนใจ สลดหดหู่ ขยะแขยง เสียวใจ อารมณ์ประเภทนี้เป็นอันตรายต่อวัยรุ่นมากที่สุด

2.1.3 อารมณ์สนุก เช่น ความรัก ชอบ สุขสบาย พอใจ ตื่นเต้น

3. พัฒนาการทางสติปัญญา ในวัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มากมายทางร่างกายทำให้วัยรุ่นมีพลังงานมากมีความกระตือรือร้นและความสามารถต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้วัยรุ่นรู้จักใช้ความคิดพิจารณาเหตุผลต่าง ๆ สามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกับคนอื่น รู้จักพิจารณาตนเองและสังเกตว่าคนอื่นเขามีความรู้สึกต่อเราอย่างไร ทั้งพยายามปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้เป็นไปทางที่สังคมยอมรับโดยจะพยายามเอาแบบอย่างจากบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเห็นว่าดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะได้มาจากคนใกล้ชิด ภาพยนตร์ หนังสืออ่านเล่น เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กในวัยนี้จะชอบส่องกระจกดูตัวเองอยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพและทำทางให้เป็นไปตามแบบที่ต้องการ สำหรับการรู้จักตนเอง คือ การพยายามดูตัวเองและวิจารณ์ตนเองแต่ไม่บ่อยนัก บางครั้งยอมรับความเกียจคร้านของตนและพยายามเปรียบเทียบกับผู้อื่นและปรับปรุงตัวเองความให้ได้สมดุล พัฒนาการทางด้านสติปัญญาในวัยรุ่นตอนต้น พัฒนาการเป็นไปอย่างรวดเร็วมากและเจริญถึงขีดสุดเมื่ออายุประมาณ 16 ปี แล้วค่อย ๆ ลดลงหลังจากอายุ 19-20 ปี

ลักษณะพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่น ได้แก่ 1. ความจำดีมาก แต่มักไม่ค่อยใช้ความจำของตนเอง ให้เป็นประโยชน์ เนื่องจากต้องการใช้ความคิดในการแสดงความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ที่กว้างขวาง โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ของสังคม ในวัยนี้จะพยายามคิดตัดสินว่าสิ่งใดที่ดีกว่า สิ่งใดที่ควรจะเป็นและควรเกิดขึ้นกับสังคม 2. มีสมาธิดีโดยเฉพาะเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษก็จะมีสมาธิในการศึกษาค้นคว้าและพยายามค้นหาความจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้น โดยไม่ยอมท้อถอยง่าย ๆ และมีความสามารถในการตั้งสมาธิควบคุมอารมณ์ของตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ 3. มีความคิดเจริญกว้างขวางไปไกล พยายามแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ

เพื่อเพิ่มพูนความสามารถของตัวเริ่มเข้าใจในความสวยงาม ความไพเราะ ความเจริญในด้านนี้จะค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีการเร่งเร้าให้เกิดกับวัยใดวัยหนึ่ง 4. มีจินตนาการมาก มักชอบนั่งคิดเพื่อฝันสร้างวิมานในอากาศอยู่คนเดียวเป็นเวลานาน ๆ การฝันกลางวันของวัยรุ่นนี้มักเกี่ยวกับเรื่องเพื่อนต่างเพศ ความรัก และเรื่องเกี่ยวกับการประสบผลสำเร็จในชีวิตในอนาคตของตนเอง โดยอยากเป็นอย่างนั้นอย่างนี้แล้วแต่ใจของตนปรารถนา ความนึกฝันดังกล่าวนี้ถ้าไม่ได้รับคำแนะนำให้กระทำถูกทางแล้ว หรือเพิกเฉยก็จะทำให้วัยรุ่นเกิดความฉลาดไม่กล้าเผชิญกับอุปสรรคในชีวิตและก่อให้เกิดความชิงชังสังคม แต่ถ้าได้รับการแนะนำและสนับสนุนให้มีโอกาสทำกิจกรรมคู่กันแล้ว ก็จะเป็นการส่งเสริมการสร้างบุคลิกภาพให้ดียิ่งขึ้น 5. ความเชื่อมั่นต่าง ๆ เป็นไปอย่างรุนแรงโดยเมื่อปักใจเชื่ออะไรแล้ว มักเชื่ออย่างจริงจังและถ้าไม่ยอมเชื่ออะไรแล้วก็ยากที่จะทำให้เชื่ออะไรได้ง่าย ๆ นอกจากนี้มีหลักฐานมาอ้างอิง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็นับว่ามีทั้งประโยชน์และโทษ เพราะถ้าเด็กวัยรุ่นเชื่อมั่นไปในสิ่งที่ดียอมก่อนประโยชน์เป็นอย่างมาก แต่ถ้าไปหลงเชื่อมั่นในสิ่งที่ผิดแล้วอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ ดังนั้นจะเห็นว่าวัยรุ่นนี้เป็นวัยที่เริ่มก่ออาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจกลายเป็นอาชญากรต่อไป

4. พัฒนาการทางสังคม จะเห็นได้ว่าเด็กในวัยนี้ต้องการเป็นอิสระและต้องการเป็นตัวของตัวเองชอบอยู่ตามลำพังมีห้องเป็นสัดส่วน มีของใช้ส่วนตัว ซึ่งถ้าเราเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงอันนี้เราอาจจะช่วยเหลือเด็กได้ด้วยการจัดหาห้องส่วนตัวให้เขาอยู่ตามลำพัง และใช้ความคิดของตนอย่างอิสระ ซึ่งจะช่วยให้มากในการปรับตัวเข้ากับสังคมของเขาในโอกาสต่อไป ในวัยรุ่นนี้เด็กกำลังมีความต้องการอย่างรุนแรงในการที่จะทำตนเองให้เป็นที่ยอมรับนับถือของเพื่อนและบุคคลในสังคม โดยจะพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างสุดความสามารถ เพื่อจะให้ได้มาซึ่งสถานะดังกล่าว โดยเราสามารถสังเกตได้จาก

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงพัฒนาการของวัยรุ่นไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า วัยรุ่นมีพัฒนาการ 5 ด้าน ทั้งพัฒนาการด้านร่างกายจะเจริญเติบโตมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่วนสูง น้ำหนักเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางเพศอย่างเห็นได้ชัดทั้งในเพศชายและเพศหญิง พัฒนาการด้านจิตใจและอารมณ์ จะมีอารมณ์แปรปรวน บางครั้งก็อ่อนไหว รุนแรง แต่บางครั้งก็มีเหตุผล มีความคิดเป็นรูปธรรม คิดแก้ปัญหาอย่างมีระบบรู้จักวางแผน มั่นใจในตนเอง รักอิสระ ส่วนพัฒนาการด้านสังคมนั้นวัยรุ่นให้ความสนใจเพื่อนมากกว่าครอบครัว รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ต้องการการยอมรับจากผู้อื่น

2.5 ลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น

สุชา จันทน์เอม (2533) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญ ๆ ของวัยรุ่นดังนี้

1. เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง (Period of Reconstruction) ในวัยนี้ความเจริญเติบโตทางร่างกายจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และจะค่อย ๆ ช้าลงในตอนปลาย
2. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง (Period of Transformation) ในวัยนี้เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับชีวิตวัยรุ่นมากมาย ทั้งในร่างกายและจิตใจ และความรู้สึกนึกคิด
3. เป็นวัยที่มีความคิดอยากเป็นอิสระ (Period of Independence) โดยเริ่มคิดพึ่งพาตนเองอยากเรียนรู้ความผิดพลาดด้วยตนเองมากกว่าที่จะเรียนรู้จากคำสั่งสอนของคนอื่น ชอบโต้เถียงถ้าได้รับการขัดขวางอย่างรุนแรง มักมีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ และหาทางออกในทางผิด ๆ เช่น หนีออกจากบ้าน
4. เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหา (Period of Problems) โดยในวัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตซึ่งเรียกว่าวัยรุ่นวิกฤติ ปัญหาต่าง ๆ ในการปรับตัวมักเกิดขึ้นเสมอ มีการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว วุฒิภาพแสดงออกทางอารมณ์อย่างรุนแรงและรวดเร็ว อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นวัยพายุพายุแคะ และความเครียด (Storm and Stress)

อัมพล สุอำพัน (2557) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญ ๆ ของวัยรุ่นดังนี้

1. ต้องการความเป็นอิสระ มีความเป็นส่วนตัว อยากที่จะทำอะไรได้ตามอิสระ ไม่ชอบการตรวจเช็ค ไม่ชอบการตรวจค้น วัยรุ่นยังต้องการคำแนะนำในสิ่งที่ควรหรือไม่ควรเพื่อจะได้เป็นบรรทัดฐานของชีวิต
2. มีลักษณะต่อต้านผู้ใหญ่ มักจะไม่ฟังคำแนะนำ ทำให้ผู้ใหญ่หงุดหงิดและเกิดความรู้สึกเข้าใจผิดบ่อย ๆ ว่าเดี๋ยวนี้ลูกไม่เคารพพ่อแม่
3. ไวต่อความรู้สึกมาก อ่อนไหวต่อความรู้สึกมากต่อการถูกตำหนิเล็ก ๆ น้อย ๆ ในเรื่องที่คุณใหญ่ไม่เห็นด้วย
4. มีความรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญกับเขามาก ลักษณะนี้เป็นพัฒนาการตามปกติที่วัยรุ่นทุกคนจะต้องพัฒนามาถึงจุดที่เขาที่มีความรู้สึกว่าคุณมีอิทธิพลกับเขามาก จนดูเหมือนว่าจะมีความสำคัญมากกว่าพ่อแม่เสียอีก อะไร ๆ ก็บอกว่าคุณเขาทำกันอย่างนั้น เพื่อนเขาคิดกันอย่างนี้

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่นไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย สภาวะจิตใจ และอารมณ์ มีอารมณ์อ่อนไหวมักจะถูกชักจูงได้ง่าย ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัว ต่อต้าน

ผู้ใหญ่ ส่วนในทางสังคมมีความต้องการเป็นอิสระและความเป็นส่วนตัวสูง และต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและคนในสังคม

2.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

วิรุจน์ เมืองมูล (2556) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ดังนี้

1. อิทธิพลที่เกิดจากตัวเอง

1.1 พัฒนาการทางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมของวัยรุ่น มีผลต่อแรงผลักดันทางเพศ บทบาททางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากฮอร์โมนทางเพศและฮอร์โมนการเจริญเติบโต ทำให้วัยรุ่นแต่ละคนจะมีการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกันออกไป

1.2 สภาพจิตใจและอารมณ์ จิตใจและอารมณ์ของวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย บางครั้งดี บางครั้งอารมณ์รุนแรง มีความขัดแย้งขณะเดียวกันมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

1.3 ผลจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ วัยรุ่นที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและถูกระงับการกระทำทางเพศ ย่อมกระทบต่อวัยรุ่นทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ซึ่งเป็นผลต่อการดำเนินชีวิตในเรื่องเพศ ทั้งพฤติกรรมทางเพศ บทบาททางเพศและสัมพันธภาพทางเพศ

1.4 ผลจากการใช้สารเสพติด สารเสพติดทุกชนิดนอกจากมีผลเสียต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมแล้ว สารเสพติดยังส่งผลกระทบต่อทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ต่อผู้เสพ การใช้สารเสพติดจะเป็นการกระตุ้นอารมณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์ทางเพศซึ่งมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศ

1.5 การขาดการนับถือตัวเอง วัยรุ่นส่วนมากมักมีความเชื่อมั่นและความเป็นตัวของตัวเองค่อนข้างสูงความรู้สึกว่าตนเป็นหนึ่งใน อยากให้ผู้อื่นสนใจ ทำให้วัยรุ่นเลียนแบบบทบาททางเพศและพฤติกรรมทางเพศอย่างกว้างขวาง จนบางครั้งขาดการนับถือตนเองและนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ

1.6 การไม่ยึดคุณธรรมจริยธรรม วัยรุ่นสามารถพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม รู้จักแยกแยะความดี ความชั่วจากมโนธรรมของตนเอง โดยการเรียนรู้จากการปลูกฝังค่านิยม ทัศนคติและความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว บุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมจะเป็นที่รักใคร่ของคนอื่นสามารถอยู่ในสังคมและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

2. อิทธิพลที่เกิดจากครอบครัว

2.1 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

2.2 องค์ประกอบของครอบครัว

2.3 มาตรฐานในการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

อิทธิพลจากครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูกซึ่งเป็นสถาบันแรกที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและได้รับความรู้ต่าง ๆ จากพ่อแม่และบุคคลในครอบครัวถ้าครอบครัวใดที่พ่อแม่และ บุคคลในครอบครัวมีการศึกษาและ ถ่ายทอดสิ่งที่ดีมีคุณค่ากับเด็ก เด็กก็จะได้รับการซึมซับสิ่งที่ดีมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ แต่เด็กที่เกิดในครอบครัวที่เป็นแบบอย่างในทางตรงข้าม เช่น พ่อ แม่ หรือบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาน้อย ยากจน พ่อแม่มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง เช่น พุดจาหยาบค้าย ไม่สุภาพ และมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมเด็กก็จะ ซึมซับเอาพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องนั้นมาเป็นพฤติกรรมของตนเอง

3. อิทธิพลที่เกิดจากเพื่อน

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ

เพื่อนเป็นคนที่ชอบพอรักใคร่ของเด็กที่อยู่ในวัยเดียวกัน หรือ ใกล้เคียงกันมีรสนิยมและสนใจเรื่องต่าง ๆ เหมือนกันเพื่อนจึงมีอิทธิพลอย่างมากทั้งทางดี และ ไม่ดีเด็กที่รู้จักคบเพื่อนที่ดีมาจากครอบครัวที่เป็นแบบอย่างที่ดีเด็กก็จะได้เพื่อนที่ดีชักชวนกันทำกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์ เช่น รักเรียน ช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในกรอบระเบียบที่ดีของสังคม

4. อิทธิพลที่เกิดจากสังคมและวัฒนธรรม

4.1 กลุ่มเพื่อน

4.2 ฐานะทางเศรษฐกิจและการเมือง

4.3 บรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรม

4.4 สถานบันเทิง

4.5 สื่อมวลชน

5. อิทธิพลของสังคม อิทธิพลของสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ มีดังนี้

1. สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางสังคมไทยปัจจุบันมีความเหลื่อมล้ำและช่องว่างทางฐานะทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้นนับตั้งแต่เกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศไทย

2. สื่อมวลชน สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อกระแสแนวคิดและทิศทางความเคลื่อนไหวในสังคมการเสนอข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในทางที่เสื่อมเสีย เช่น การถูกข่มขืนที่ลงภาพผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออย่างชัดเจน พร้อมบอกรายละเอียดต่าง ๆ ของการกระทำ

3. อิทธิพลของวัฒนธรรม วัฒนธรรมหมายถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่คนสร้างขึ้น และปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยการถ่ายทอดไปสู่สมาชิกรุ่นต่อไป วัฒนธรรมจึงเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่สังคมสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมโดยมีความเชื่อทางศาสนาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากของวัฒนธรรมในแต่ละสังคม

สุพรรณษา เกษสีแก้ว (2552) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรม คือ การถ่ายทอดบุคลิกลักษณะจากปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่สู่ลูกหลาน มีลักษณะทางกายและทางสติปัญญา

2. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเป็นสิ่งเร้ากระตุ้นให้บุคคลแสดงออกได้ตอบในลักษณะต่าง ๆ กัน ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ได้แก่

2.1 สิ่งแวดล้อมทางบ้าน

2.2 สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย

2.3 สิ่งแวดล้อมทางชุมชน

2.4 เพื่อน

3. ปัจจัยทางวัฒนธรรม เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นโดยที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่งโดยเป็นตัวกำหนด และควบคุมความประพฤติของมนุษย์ในสังคม วัฒนธรรมเป็นสิ่งกำหนดความต้องการ และพฤติกรรมของบุคคล คนที่อยู่ในชั้นของสังคมที่แตกต่างกันมีพื้นฐานทางสังคมที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมต่างกัน

4. ปัจจัยทางสังคม เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางด้านค่านิยม (Value) และการดำรงชีวิต (Lifestyle) รวมทั้งทัศนคติ (Attitude) และแนวคิดของบุคคล

5. ปัจจัยส่วนบุคคล คือ อิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลทางด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.1 เพศที่แตกต่างกัน

5.2 อายุที่แตกต่างกัน

5.3 วงจรชีวิตครอบครัว หมายถึง ขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคล

5.4 อาชีพของแต่ละบุคคล นำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

5.5 โอกาสทางเศรษฐกิจหรือรายได้ของบุคคล ได้แก่ รายได้ของบุคคล มีผลต่ออำนาจซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน

5.6 ผู้มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำ

5.7 ค่านิยมหรือคุณค่าและรูปแบบการดำรงชีวิต หมายถึงความนิยมในสิ่งของหรือบุคคล ความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหมายถึงอัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคาสินค้า ส่วนรูปแบบการดำรงชีวิต แสดงออกในรูปกิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็น

6. ปัจจัยทางจิตวิทยา พฤติกรรมของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา คือ การจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อถือ และทัศนคติ

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเกิดจากตนเองทางด้านร่างกายและจิตใจ ปัจจัยทางครอบครัว สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู การอบรมเอาใจใส่ ปัจจัยทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นบ้าน โรงเรียน สภาพแวดล้อมของชุมชน ค่านิยม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

3. แนวคิดเกี่ยวกับโซเชียลมีเดีย

3.1 ความหมายโซเชียลมีเดีย

Elizabeth (2012) , อรรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง (2553) สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) หมายถึง สื่อดิจิทัลหรือซอฟต์แวร์ที่ทำงานอยู่บนพื้นฐานของระบบเว็บหรือเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคมที่มีผู้สื่อสารจัดทำขึ้น โดยที่ผู้เขียนจัดทำขึ้นเองหรือพบเจอสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวต่าง ๆ เหตุการณ์ บทความ ประสบการณ์ รูปภาพ วิดีโอและเพลง แล้วนำมาแบ่งปันเนื้อหา ข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์และพูดคุยให้ผู้ใช้ในโลกออนไลน์ในเครือข่ายของตนได้รับรู้ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง กับคนที่อยู่ในสังคมเดียวกันได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพรวมถึงการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์ (2554) กล่าวว่า โซเชียลมีเดีย คือ สื่อที่ผู้ส่งสารแบ่งปันสาร ซึ่งอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารผ่านทางเครือข่ายออนไลน์ โดยสามารถโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร หรือผู้รับสารด้วยกันเองได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้บัญญัติคำว่า “Social Media” ไว้ว่า “สื่อสังคม” หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ให้บุคคลทั่วไปมีส่วนร่วมสร้าง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ สื่อเหล่านี้เป็นของบริษัทต่าง ๆ ให้บริการผ่านเว็บไซต์ของตน

กานดา รุณพงศา สายแก้ว (ม.ป.ป.) อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้กล่าวว่า โซเชียลมีเดีย หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทำให้ผู้ใช้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง เพื่อที่จะมีปฏิสัมพันธ์กัน หรือแบ่งปันข้อมูลกับบุคคลอื่น

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงความหมายโซเชียลมีเดียไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า โซเชียลมีเดีย คือ สื่อดิจิทัลที่ติดต่อสื่อสารกันโดยมีการเชื่อมโยงผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถแบ่งปันกันได้ทั้งข้อความ รูปภาพ เสียง วิดีโอ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โซเชียลมีเดียที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบันมีอยู่หลายเครือข่าย เช่น Facebook, Line, YouTube, Twitter, Blog เป็นต้น

3.2 ประเภทโซเชียลมีเดีย

วิยะดา สฐิติมัชฌิมา (2553) แบ่งโซเชียลมีเดียออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่

1. เว็บบล็อก (Weblog) หรือเรียกสั้น ๆ ว่า บล็อก (Blog) เป็นเว็บไซต์ที่มีรูปแบบเนื้อหาเป็นเหมือน บันทึกส่วนตัวออนไลน์ มีส่วนของการแสดงความคิดเห็น (Comment) และมีลิงก์ (Link) ที่เชื่อมโยงไปยังเว็บอื่นๆ ที่มีเนื้อหาหรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน
2. เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking Sites) เช่น Facebook, Myspace และ hi5 เว็บไซต์เหล่านี้ใช้สำหรับเป็นพื้นที่ ในการนำเสนอตัวตนและเผยแพร่เรื่องราวของตนเองทางอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้งานสามารถที่จะเขียนบล็อก สร้างอัลบั้มรูป สร้างกลุ่มเพื่อนและเครือข่ายสังคมของกลุ่มตนเองขึ้นมาได้
3. เว็บไซต์สำหรับแบ่งปันวิดีโอ (Video-sharing Sites) และผลงาน เช่น YouTube, Yahoo VDO, Google VDO, Flickr และ Multiply เว็บไซต์เหล่านี้ใช้ในการนำเสนอผลงานต่างๆ ของตัวเองได้แก่ วิดีโอ รูปภาพ หรือเสียงเพลง
4. เว็บบล็อก Micro Blog เช่น Twitter ใช้สำหรับการส่งข้อความหากันระหว่างสมาชิก ด้วยจำนวนไม่เกิน 140 ตัวอักษร ซึ่งสามารถส่งได้โดยผ่านหน้าเว็บไซต์หรือโทรศัพท์มือถือ
5. วิกี (Wikis) เป็นสารานุกรมและคลังความรู้ที่คนทั้งโลกสามารถมาแบ่งปันความรู้ในทุกด้านร่วมกันได้

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์ (2554) แบ่งโซเชียลมีเดียออกเป็น 4 ประเภทที่ใช้กันบ่อยๆ ดังนี้

1. บล็อก (Blogging) บล็อกมาจาก Web+Log แล้วย่อเหลือ Blog คือ ประเภทของระบบการจัดการเนื้อหาที่ให้ผู้เขียนบล็อกเผยแพร่และแบ่งปันบทความของตนเอง โดยบทความที่โพสต์ลงบล็อกเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนบล็อก ซึ่งจุดเด่นของบล็อก คือ การสื่อสารกันอย่างเป็นกันเองระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านบล็อกผ่านการแสดงความคิดเห็น (Comment)
2. ทวิตเตอร์และไมโครบล็อก (Twitter and Microblogging) คือ รูปแบบหนึ่งของบล็อกที่มีการจำกัดขนาดของการโพสต์ในแต่ละครั้ง แต่ครั้งพิมพ์ได้ไม่เกิน 140 ตัวอักษร ใน

ปัจจุบันทวิตเตอร์เป็นที่นิยมใช้งานของผู้คน เพราะใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่มากนัก รวมทั้งเป็นที่นิยมขององค์กรต่าง ๆ ที่ใช้ทวิตเตอร์ในการแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ และความเคลื่อนไหวของธุรกิจ เพื่อให้ขาดการติดต่อกับสังคม

3. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking) คือ เว็บไซต์ที่ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกับเพื่อนทั้งที่รู้จักมาก่อน หรือรู้จักภายหลังทางออนไลน์ ซึ่งเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์แต่ละแห่ง ส่วนประกอบหลัก คือ โปรไฟล์ แสดงข้อมูลส่วนตัวของเจ้าของบัญชี การเชื่อมต่อ เพื่อสร้างเพื่อนกับคนที่รู้จักและไม่รู้จักทางออนไลน์ และการส่งข้อความ อาจเป็นข้อความส่วนตัว หรือข้อความสาธารณะ เป็นต้น โดยมี Facebook (<http://www.facebook.com>) เป็นเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในปัจจุบัน

4. การแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ (Media Sharing) เป็นเว็บไซต์ที่ให้ผู้ใช้งานสามารถทำการอัปโหลด (Upload) ไฟล์สื่อผสม (Multimedia) ขึ้นสู่เว็บไซต์ เพื่อแบ่งปันข้อมูลแก่ผู้ใช้ทั่วไป ไม่ว่าจะป็นรูป สไลด์ หรือวิดีโอ รวมทั้งการใช้งานง่ายขึ้นของกล้องดิจิทัล และกล้องวิดีโอ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นำมาสู่การได้ไฟล์สื่อผสมแบบต่าง ๆ ออกมา

เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม(2556) สรุปเป็นประเภทที่สามารถนำประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. Blog Weblog มาจากคำเต็มว่า Weblog บางครั้งอ่านว่า Weblog , Web Log ซึ่ง Blog ถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ใช้งานบนเว็บไซต์มีลักษณะเหมือนกับเว็บบอร์ด ผู้ใช้ Blog สามารถเขียนบทความของตนเอง และเผยแพร่ลงบนอินเทอร์เน็ตได้โดยง่าย Blog เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ เผยแพร่ ความรู้ด้วยการเขียนได้อย่างเสรี ตัวอย่างเว็บไซต์ที่เป็น Blog เช่น Learners, GotoKnow, wordpress, blogger เป็นต้น

2. Social Networking หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นรูปแบบของเว็บไซต์ในการสร้างเครือข่ายสังคมในอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้ใช้เขียนและอธิบายความสนใจหรือกิจกรรมที่ทำ เพื่อเชื่อมโยงความสนใจและกิจกรรมกับผู้อื่นในเครือข่ายสังคมด้วยการสนทนาออนไลน์ การส่งข้อความ การส่งอีเมล การอัปโหลดวิดีโอ เพลง รูปถ่าย เพื่อแบ่งปันกับสมาชิกในสังคมออนไลน์ เป็นต้น เครือข่ายสังคมที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน เช่น Facebook, hi5, Bebo, MySpace และ Google+ เป็นต้น

3. Microblog เป็นรูปแบบหนึ่งของ Blog ที่จำกัดขนาดของข้อความที่เขียน ผู้ใช้สามารถเขียนข้อความได้สั้น ๆ ตัวอย่างของ Micro Blog เช่น Twitter, Pownce, Jaiku และ tumblr

เป็นต้น โดย Twitter เป็น Micro Blog ที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด กล่าวคือสามารถเขียนข้อความแต่ละครั้งได้เพียง 140 ตัวอักษร

4. Media Sharing เป็นเว็บไซต์ที่ให้ผู้ใช้งานสามารถอัปโหลดรูปภาพ แฟ้มข้อมูล เพลง หรือวิดีโอเพื่อแบ่งปันให้กับสมาชิก หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน ตัวอย่างเว็บไซต์ที่เป็น Media Sharing เช่น Youtube, Flickr และ 4shared เป็นต้น

5. Social News and Bookmaking เป็นเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงไปยังบทความหรือเนื้อหาในอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้งานเป็นผู้ส่งและสามารถให้คะแนนและเลือกบทความหรือเนื้อหาใดที่น่าสนใจที่สุดได้ ผู้ใช้งานสามารถ Bookmark เนื้อหาหรือเว็บไซต์ที่ชื่นชอบได้ รวมทั้งยังแบ่งปันให้กับผู้อื่นได้ด้วย

ภาสกร เรืองรอง (2558) ได้กล่าวว่า โซเชียลมีเดียเป็นกิจกรรมการสื่อสารที่ใช้บนระบบเครือข่ายทั้งในเวลาพร้อมเพรียงกัน Synchronous เช่น Chat ใน Facebook และในเวลาที่ไม่พร้อมเพรียงกัน Asynchronous เช่น Webboard นอกจากนี้ยังเป็นสื่อเพื่อการนำเสนอถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้และรับฟังข้อคิดเห็นพ้องและแตกต่าง เช่น Blog . Instagram รวมทั้งเพื่ออธิบายและบันทึกข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในเชิงสารานุกรม เช่น Wikipedia อีกทั้งยังนำโซเชียลมีเดียไปประยุกต์ใช้ในบทเรียนบน Tablet PC และบน Web Based Instruction ซึ่งจะนำมาศึกษา ลักษณะเฉพาะและความเหมาะสมเพื่อประยุกต์ใช้งานบน e-book ดังนี้

1. Social Network เครือข่ายสังคมสื่อสาร เป็นการสื่อสารที่พัฒนามาจาก Mail Webboard Chat และ Web Conference โดยรวมทั้งสามบริการเข้ามาไว้ในที่เดียวกัน มีระบบสมาชิก โดยสมาชิกเป็นเพื่อนกันแต่จะเกิดเพื่อนต่าง ๆ ขึ้นมากมายลักษณะคล้ายดาวกระจาย เมื่อมีการสื่อสารเกิดขึ้นระบบระบบก็จะกระจายข่าวสารแจ้งสมาชิกมีการติดต่อแบบเพื่อนถึงเพื่อน ๆ One to Many และแบบติดต่อเพื่อนถึงเพื่อน แบบ one to one และยังสามารถแบ่งปันสื่อข้อมูลต่าง ๆ ได้อีกด้วย ซึ่งเหมาะสำหรับใช้ติดต่อสื่อสารในรูปแบบการจัดการในชั้นเรียน โดยผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารสั่งการควบคุมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี เช่น ครูสั่งงานให้ผู้เรียนถ่ายภาพตามใบงาน แล้วให้นักเรียนนำมาโพสต์ บน Board จากนั้นผู้สอนก็เข้ามาวิจารณ์และให้คะแนนได้ เช่น Hi5, Facebook , Line , Instagram

2. Knowledge Sharing เป็นบริการเสมือนธนาคารคลังความรู้ที่ทุกคนในเครือข่ายสามารถเข้ามารวมกันเขียนให้ความหมาย คำนิยามต่าง ๆ อธิบาย เขียนบรรยายต่าง ๆ ในสิ่งที่ตนเองศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่เป็นเรื่องเดียวกับคนอื่น จนเกิดคลังความรู้ขนาดใหญ่ เช่น ประวัติของพระพุทธเจ้า บริการนี้ได้แก่ Wikipedia Webboard เหมาะสมสำหรับใช้เป็นแหล่งให้ผู้เรียน

เรียนรู้ได้อย่างดีเสมือนว่ามีครูผู้สอนมากมายทั่วโลกที่มาช่วยกันสอน อย่างไรก็ตามผู้สอนจะต้องกลั่นกรองเนื้อหาที่เกี่ยวข้องก่อนว่าเข้าข่ายการเรียนรู้ ถูกต้องหรือไม่อย่างไร

3. Blog จะคล้ายคลึงกับ Knowledge Sharing แต่แตกต่างกันตรงที่เป็นแหล่งที่เขียนประสบการณ์ความรู้ความสนใจของแต่ละบุคคล ไม่ได้ร่วมกันเขียน โดยที่ผู้สนใจสามารถเข้าอ่านและเสนอความคิดเห็นได้ เช่น Gotoknow Blogger.com Oknasion เหมาะสำหรับใช้เป็นแหล่งให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างดีเสมือนว่ามีครูผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ มาสอนถ่ายทอดความรู้จริง ๆ อย่างไรก็ตามผู้สอนจำเป็นต้องกลั่นกรองเนื้อหาที่เกี่ยวข้องว่าเข้าข่ายเพื่อการเรียนรู้ และถูกต้องหรือไม่อย่างไร

4. Social Media Entertainment เป็นบริการนำเสนอ VDO Clip โดยที่สมาชิกสามารถนำข้อมูล VDO หรือ ภาพยนตร์ของตนเองขึ้นไป post และเผยแพร่ได้อย่างดีเยี่ยม โดยที่สนใจไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกก็สามารถรับชม VDO Clip ได้ เป็นบริการที่เป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก เป็นช่องทางเผยแพร่ข้อมูลประเภท Multimedia ได้อย่างดีมาก การนำไปใช้งานผู้สอนสามารถสร้าง VDO Clip เพื่อการเรียนการสอนและนำไป post ให้ผู้เรียนเข้าชม ได้ทุกที่ทุกเวลา นอกจากนี้ผู้สอนสามารถหา VDO Clip ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการเรียนการสอนที่มีผู้พัฒนาขึ้นอย่างมากมาย และให้ผู้เรียนเข้าไปรับชม อย่างไรก็ตามผู้สอนเองจำเป็นต้องคัดเลือก กลั่นกรอง VDO Clip เหล่านั้นเสียก่อน เช่น Youtube , Socialcam

5. Web Application เป็นบริการที่นำเอาโปรแกรมประยุกต์เดิมที่เคยอยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์ local นำไปให้บริการบนระบบเครือข่ายโดยที่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เข้าไปเชื่อมต่อก็สามารถขอเข้าใช้บริการ Application ได้เลยโดยไม่ต้องมี Application นั้น ๆ บนเครื่องของตนเอง เช่น Google Doc , Google Drive , Google Map , Google transtation , App Inventor

6. Video Conference เป็นกิจกรรมการสนทนาที่เหมือนกับ Chat แต่แตกต่างกันที่สามารถมองเห็นภาพซึ่งกันและกันได้ด้วย เหมาะสำหรับผู้สอนและผู้เรียนที่มีเวลาว่างตรงกัน (Synchronous) โดยต้องนัดหมายเวลากัน การนำไปใช้สามารถนำไปใช้ให้คำปรึกษา ตอบคำถามที่ผู้เรียนสงสัย อธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่เข้าใจในเนื้อหาได้อย่างดี เนื่องจากมองเห็นภาพซึ่งกันและกันความรู้สึกจึงไม่ต่างกับอยู่ในชั้นเรียน เช่น Tankgo Skype

7. Search Engine เป็นบริการการสืบค้นข้อมูลที่สามารถสืบค้นข้อมูลจาก Website ต่าง ๆ ได้ทั่วโลกโดยโปรแกรมสืบค้นจะทำการสำรวจข้อมูล Website ทุกแห่งทั่วโลก และนำข้อมูลโดยสรุปมาจัดเก็บไว้เป็นฐานข้อมูลภายใน Search Engine ผู้ให้บริการสืบค้น เช่น google.com ,

yahoo.com เป็นต้น การนำไปใช้ในการเรียนผู้เรียนจะต้องกำหนดคำสำคัญ Keyword ที่เชื่อมโยงสู่หัวข้อหรือเนื้อหาวิชาที่ต้องการการสืบค้น เพื่อทำการสืบค้นต่อไป

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงประเภทโซเชียลมีเดียไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า โซเชียลมีเดียที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันมีหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทมีการพัฒนาขึ้นเพื่อการติดต่อสื่อสารกันในโลกอินเทอร์เน็ตตามความเหมาะสมกับการเลือกใช้ของแต่ละบุคคลและแต่ละลักษณะงานแตกต่างกันไป อาจจะเป็นเพื่อความบันเทิงหรือเกร็ดความรู้ การศึกษา เศรษฐกิจ เิงพาณิชย์ ซึ่งจะเป็นการแบ่งปันข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลข่าวสาร รูปภาพ และ วิดีโอ เป็นต้น

3.3 ขอบข่ายของโซเชียลมีเดีย

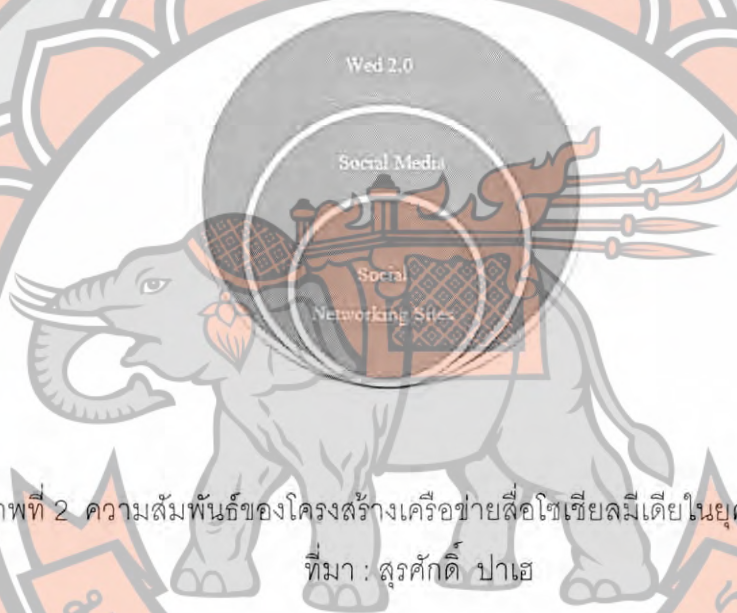
สุรศักดิ์ ปาเฮ (2555) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ไว้ดังนี้

1. เป็นสื่อสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม (Media for Social Interaction) สื่อ Social Media ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ของสังคมมนุษย์ ผ่านสื่อเทคโนโลยี ที่เห็นได้ชัดเจนในปัจจุบัน ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพความเป็นมิตรของกลุ่มเยาวชนวัยรุ่น และการสร้างเครือข่ายด้านอาชีพหรือการค้าพาณิชย์ซึ่งปฏิสัมพันธ์ของสื่อ Social Media ดังกล่าวได้มีพัฒนาการก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวางภายใต้อิทธิพลของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ยุคเว็บ 2.0 (Web 2.0) ในปัจจุบัน

2. เป็นสื่อแห่งสังคมเครือข่าย (Networked Communities) ความสำเร็จของการใช้สื่อ Social Media นั้นคงสืบเนื่องมาจากประสิทธิภาพของผู้ใช้เว็บทางคอมพิวเตอร์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพที่ดีกว่ารวดเร็วกว่า และสร้างความเชื่อมั่นได้มากของสังคม ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียน ผู้เล่นเกม นักวิชาชีพ หรือแม้แต่ผู้ใช้ทั่วไป ที่พวกเขาสามารถที่จะสร้างความเชื่อมโยงเครือข่ายไปได้ทุกหนทุกแห่งทั้งกลุ่มเพื่อนสนิท กลุ่มเพื่อนบ้าน คณะทำงาน หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน/โรงเรียน ก่อให้เกิดสัมพันธภาพแห่งความเป็นมิตรที่แนบแน่นทางสื่อ Social Media ดังกล่าว

3. เป็นสื่อแห่งการสร้างสัมพันธภาพข้ามมิติ (Intercrossing Relationships) สภาพการณ์ทางสังคมในยุคปัจจุบันมีความแตกต่างหลากหลายในมิติต่าง ๆ ทั้งเชิงสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต คุณธรรม จริยธรรม โดยเฉพาะผลที่เกิดกับการศึกษาเรียนรู้ที่ต้องสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมในทักษะความรู้ที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งสื่อ Social Media จะช่วยเสริมสร้างทักษะความรู้และโอกาสที่ดีเหล่านั้นได้หากกล่าวในเชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ของสื่อ Social media ภายใต้ อิทธิพลของสื่อสังคมหรือ Social Media เป็นสื่อที่มีแหล่งกำเนิดของการใช้ประโยชน์ในเบื้องต้นที่เกิดจากจุดมุ่งหมายของการสร้างเพื่อความบันเทิง การสื่อสารและการ

มีส่วนร่วมในสังคมในรูปแบบของสื่อดิจิทัลประเภทต่าง ๆ เช่น การถ่ายภาพ วิดีโอ การส่งข้อความ ฯลฯ ซึ่งปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ได้ขยายวงกว้างในการสร้างประโยชน์ให้สอย โดยผ่านทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วในยุค Web 2.0 ในปัจจุบันจนกลายเป็นการสร้างสังคมแห่งเครือข่าย (Networking) ซึ่งพัฒนาการเหล่านี้ได้เริ่มวิวัฒนาการมาตั้งแต่นั้นปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน อาจสรุปให้เห็นถึงโครงสร้างของเครือข่ายสื่อ Social Media ในยุค Web 2.0 ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ดังแสดงให้เห็นจากภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ของโครงสร้างเครือข่ายสื่อโซเชียลมีเดียในยุค WEB 2.0

ที่มา : สุรศักดิ์ ปาเฮ

บุญเลิศ อรุณพิบูลย์ (2556) ได้กล่าวแสดงขอบข่ายของโซเชียลมีเดีย ดังนี้

1. เป็นสื่อสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ของสังคมมนุษย์ผ่านสื่อเทคโนโลยี
2. เป็นสื่อแห่งสังคมเครือข่าย สามารถที่จะสร้างความเชื่อมโยงเครือข่ายไปได้ทุกหนทุกแห่งทั้งกลุ่มเพื่อนสนิท กลุ่มเพื่อนบ้าน คณะทำงาน หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน/โรงเรียน
3. เป็นสื่อแห่งการสร้างสัมพันธ์ภาพข้ามมิติ ช่วยเสริมสร้างทักษะความรู้และโอกาสที่ตีบนฐานความแตกต่างหลากหลายทั้งเชิงสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต คุณธรรม จริยธรรม

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงขอบข่ายของโซเชียลมีเดียไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า โซเชียลมีเดียเป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ให้กับทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ ได้มีโอกาสสร้างความรู้ทางสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต คุณธรรม จริยธรรม โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายผ่านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

3.4 ผลกระทบจากการใช้โซเชียลมีเดีย

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2556) กล่าวว่า ภัยที่เกิดจากเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ไม่ได้มีเพียงแต่ภัยคุกคามหรือภัยแฝงจากสื่ออินเทอร์เน็ตเท่านั้น แต่ผลกระทบโดยตรงที่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับคือผลกระทบต่อสุขภาพทั้งกาย ใจ และผลกระทบต่อสังคมรอบข้าง ประชาชนผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต รวมทั้งโทรศัพท์มือถือถึงแท็บเล็ต จึงควรระมัดระวังในการใช้อุปกรณ์เหล่านี้อย่างเหมาะสม ถูกวิธี เพื่อป้องกันการเกิดผลเสียต่อสุขภาพซึ่งอาจร้ายแรงจนเกินกว่าจะรักษาได้ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบที่ส่งผลต่อร่างกายโดยตรง เช่น ดวงตาหรือระบบประสาท เกิดโรคที่เกิดจากท่านั่ง เช่น กลุ่มอาการปวดข้อต่าง ๆ หรือโรคที่เกิดจากเชื้อโรคที่มีอยู่ในคอมพิวเตอร์ เช่น โรคภูมิแพ้ เป็นต้น

กานดา ฤกษ์นะพงศา สายแก้ว (2557) ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการใช้โซเชียลมีเดียไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ผลกระทบในแง่บวก

- 1.1 การสื่อสารข้อมูลไปสู่ผู้คนเป็นจำนวนมากทำได้รวดเร็ว สะดวก และง่าย
- 1.2 ช่องว่างการสื่อสารระหว่างนักการเมืองหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงกับคนธรรมดาทั่วไปน้อยลง สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง
- 1.3 ทำให้เกิดการรวมตัวกันในการทำกิจกรรมดี ๆ ได้ง่ายและรวดเร็วมากขึ้น
- 1.4 เป็นช่องทางที่ดีในการหางานทำหรือได้คนที่มีความสามารถเข้ามาทำงาน

ด้วย

- 1.5 สามารถใช้เพื่อการเรียนการสอนได้ เพราะนักเรียนและนักศึกษา มักจะ

ออนไลน์บนเฟซบุ๊ก

2. ผลกระทบในแง่ลบ

- 2.1 ไม่มีวิธีการตรวจสอบได้ง่ายว่าข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นข้อมูลที่เป็นจริง

หรือไม่

2.2 หลายคนไม่ระวังการใช้โซเชียลมีเดียซึ่งทำให้หลายคนได้ข้อมูลที่ไม่เป็นสาระ หรือเป็นข้อมูลเชิงลบ เช่น การโพสต์ด่าว่าคนอื่น

2.3 หลายคนมักโพสต์ข้อความที่ไม่สุภาพ ไม่เป็นจริง หรือมีผลกระทบต่อผู้อื่นในทางลบ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเดือดร้อนทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

2.4 หลายคนมักโพสต์ข้อมูลส่วนตัวซึ่งผู้อื่นอาจจะใช้ข้อมูลนั้นในทางที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะ ดารา ศิลปิน หรือบุคคลสาธารณะ ควรจะระมัดระวังให้มากในการโพสต์อะไรก็ตามที่นักข่าวอาจจะเขียนเป็นข่าวได้

กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว (2557) ได้กล่าวถึงผลในด้านดีของการใช้โซเชียลมีเดียในการเรียนการสอนหากมีการใช้งานในทางที่ถูกต้อง จะส่งผลดีทั้งครูและนักเรียน ซึ่ง Poore (2013) ได้ยกตัวอย่างไว้เช่น

1. เป็นการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญาให้แก่ผู้เรียน (Intellectual Benefit)
2. เป็นการฝึกทักษะการสื่อสาร (Benefits for Communication), การมีส่วนร่วม (Collaboration) รวมทั้งทำให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization)
3. เป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจ (Motivational Benefits)
4. ปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบเปิด ง่ายต่อการเชื่อมโยง สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในชั้นห้องเรียน
5. สนับสนุนและรองรับการสื่อสาร 2 ทาง สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก (small group learning) หรือ การร่วมกันสร้างองค์ความรู้ (other co-creation of knowledge)

วอลเลซ (Wallace (2012) อ้างใน สหภาพ พ่อค้าทอง) ผู้บริหารของ NowSourcing ซึ่งเป็นบริษัทด้านการตลาดและสื่อต่าง ๆ ในอเมริกา ได้เขียนบทความเพื่อเสนอแนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากโซเชียลมีเดียที่เกิดขึ้นกับเด็กอเมริกัน (the effects of media and technology on young children in the U.S.) ข้อมูลที่น่าคิดคือ แม้แต่ประเทศที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้นำด้านการศึกษา เทคโนโลยีและการเมือง ก็เกิดปัญหาสังคมที่เกิดจากโซเชียลมีเดียและกระทบกับพัฒนาการของเด็กเช่นกัน ตั้งแต่เด็กเริ่มเสียเวลาไปกับสื่อต่าง ๆ มากเกินไป โดยพบว่า เด็กอเมริกันที่อายุตั้งแต่ 8 ปีลงไปมีโทรทัศน์ในห้องนอน 42 % มีเครื่องเล่นดีวีดีในห้องนอน 29 % มีเครื่องเล่นวิดีโอเกมในห้องนอน 11 % และมีคอมพิวเตอร์ในห้องนอน 4 % ส่งผลให้เด็กใช้เวลาในการชมรายการโทรทัศน์ถึง 53 นาทีต่อวัน แต่กลับใช้เวลาในการอ่านหนังสือเพียง 23 นาทีต่อวันผู้ปกครองและครูต่างตระหนักและกังวลมากต่อปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กดังกล่าว โดยผู้ปกครองจำนวน 73 % บอกว่าเขาจะใส่ใจมากขึ้นต่อการใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ของเด็ก รวมไปถึงผลกระทบด้านลบทั้งหลายที่เกิดจากโซเชียลมีเดีย เช่น การละเมิดความเป็นส่วนตัว พฤติกรรมทางเพศ ความรุนแรงในโลกไซเบอร์ การขโมยข้อมูลส่วนตัว ความก้าวร้าว และสองในสามของผู้ปกครองบอกว่าลูก ๆ

ของเขา คือ กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อผลกระทบด้านลบจากโซเชียลมีเดีย วอลเลซ ยังกล่าวต่อไปอีกว่า สิ่งที่ชัดเจนมากของผลกระทบด้านลบจากสื่อและเทคโนโลยีก็คือ ผลกระทบต่อ สมรรถภาพของเด็ก โดยผู้ปกครองจำนวน 42 % เห็นตรงกันว่า ใน ค.ศ. 2020 คนรุ่นใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีมาก ๆ จะมีปัญหาต่อระบบสมาธิและทักษะทางความคิดในระดับลึกและไม่สามารถใส่ใจทำอะไรนาน ๆ ได้ และครูชาวอเมริกันก็เชื่อว่าสื่อและเทคโนโลยีส่งผลมากต่อระดับสมาธิของเด็กและส่งผลให้เขาเป็นเด็กที่มีสมาธิสั้น

มายด์เทอรา (2558) ได้เสนอ 8 ผลกระทบที่เกิดจากการใช้โซเชียลมีเดียผ่านภาพ Infographic ดังนี้

ภาพที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ โซเชียลมีเดีย
ที่มา : <http://www.1000tipsit.com/8-effects-of-social-media>
เข้าถึงค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2559 เวลา 23.09 น.

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการใช้โซเชียลมีเดียไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า ผลกระทบจากการใช้โซเชียลมีเดียมีผลกระทบทั้งแง่บวกและแง่ลบ อาจจะทางตรงและทางอ้อม เป็นปัญหาทางร่างกาย มีผลต่อดวงตาหรือระบบประสาท เกิดโรคต่าง ๆ ไม่ว่าจะอาการปวดข้อต่าง ๆ ปวดหลัง โรคภูมิแพ้ และส่งผลไปถึงปัญหาการเข้าสังคม พูดคุยกับคนในครอบครัวน้อยลง ขาดการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างคนรอบข้าง การใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม ไม่รู้กาลเทศะ ขาดการไตร่ตรอง สมารถสั้น ผลการเรียนต่ำลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการและการแบ่งเวลาให้ถูกต้องเหมาะสมของผู้ใช้เอง

4. แนวคิดเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียกับการศึกษา

กอบวิทย์ พิริยะวัฒน์ (2554) กล่าวว่า การใช้โซเชียลมีเดียในการเรียนการสอน เป็นเรื่องสำคัญในปัจจุบัน ที่ครูผู้สอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเป็นเทคนิคที่จะช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน (2556) แนะนำให้ครูได้นำโซเชียลมีเดียไปปรับใช้ ในการเรียนการสอน ได้แก่

1. Facebook คือ เว็บไซต์สำหรับให้ครูและนักเรียนสามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันได้ โดยการตั้งกลุ่มรายวิชา เพื่อการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูกับนักเรียน และ นักเรียนกับนักเรียน

2. Wordpress คือ เว็บไซต์สำเร็จรูปหรือบล็อก ที่นักเรียนและครูสามารถใช้สร้างบล็อกส่วนตัว หรือในแต่ละรายวิชาสำหรับเผยแพร่บทเรียนในแต่ละรายวิชา หรือ สร้างปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนได้

3. Youtube คือ เว็บไซต์ที่ใช้ในการแบ่งปันไฟล์วิดีโอ ครูสามารถอัปโหลด และเผยแพร่วิดีโอการสอนผ่านเว็บไซต์ยูทูปใช้วิดีโอที่มีอยู่บนเว็บไซต์เป็นสื่อในการเรียนการสอน และนักเรียนสามารถเผยแพร่ผลงานของตนเองให้เพื่อน ๆ และครูได้แสดงความคิดเห็น

4. Twitter ใช้ในการสื่อสารข้อความสั้น ๆ ได้ตอบกันได้อย่างรวดเร็ว

5. Slideshare ใช้ในการแบ่งปันเอกสาร

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2556) การนำ Youtube มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน สามารถทำได้ดังนี้

1. ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน

2. ผู้สอนสร้างกลุ่มของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม จากนั้นใช้ Youtube ในการเผยแพร่ผลงานของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนจัดทำผลงานจากนั้นนำเสนอผลงานผ่านทาง Youtube จากนั้นแบ่งปันให้เพื่อนสามารถเข้าไปดูผลงานได้

3. ผู้เรียนใช้เป็นแหล่งสืบค้นข้อมูล ความรู้ ข่าวสาร เพิ่มเติมจากในห้องเรียน อรรถกถา สุวรรณภักดี (อังกาโน ฅัญฐพัทฐิ ทัศนรุงเรือง และ อรปวิณั บัวชู, 2553) ได้แสดงทัศนะไว้ว่า “ไซเซียมล เทคโนโลยี ทำให้ข้อมูลทางการศึกษาถูกกระจายไปทั่วโลก การศึกษาจะไม่ถูกจำกัดอยู่แค่ในหนังสือในห้องเรียนแต่อยู่ทุกที่มีอุปกรณ์ดิจิทัลมีอินเทอร์เน็ตเข้าถึงได้ที่นั้นมีการศึกษา”

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2555) กล่าวว่า ไซเซียมลมีเดียมมีส่วนล้าคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภพในการเรียนรู้อและเป็นการจำกัดช่องทางให้เหมาะสมกับผู้เรียนจึงมีการนำไซเซียมลมีเดียมเข้ามาสู่หลักสูตรและการสอน ซึ่งมีด้วยการหลายประเภทคือ สิ่งตีพิมพ์ เช่น วิกีพีเดีย บล็อก เว็บที่สามารถโพสต์ข่าวหรือข้อความ เป็นต้น การแบ่งปัน เช่น วิดีโอ ลิงก์ ภาพ ดนตรี เป็นต้น การอภิปราย เครือข่ายสังคมสิ่งพิมพ์ไมโครบล็อก และเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลจากไซเซียมลมีเดียมหลายแหล่งเข้าด้วยกัน ไซเซียมลมีเดียมนั้นเมื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษาแล้วเชื่อว่าจะเกิดประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสอนของครู ดังนี้

1. สร้างศักยภาพทางการสื่อสาร
2. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา
3. เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม กระบวนการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม การทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือ
4. เสริมสร้างทักษะการรู้อย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการรับสารในยุคที่มีความหลากหลายของข้อมูล
5. เสริมสร้างสติปัญญาการคิดวิเคราะห์คิดอย่างมีเหตุผล การอ่าน การเขียน การมองเห็น
6. เสริมสร้างเจตคติและแรงจูงใจ เช่น การควบคุมตนเอง ความพยายามในการเรียนรู้
7. การบริหารจัดการการศึกษา เช่น การวางแผนการสอน การสั่งงานและส่งงาน การขอคำปรึกษา การวัดประเมินผล การสื่อสารกับผู้ปกครอง ไม่ต้องพึ่งห้องเรียนปกติ เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เป็นต้น

สรุปจากผู้เชี่ยวชาญข้างต้นที่ได้กล่าวถึงโซเซียลมีเดียกับการศึกษาไปแล้ว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอสรุปว่า โซเซียลมีเดียทุกรูปแบบสามารถนำมาบูรณาการในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ที่มีอุปกรณ์ดิจิทัลและมีอินเทอร์เน็ต โดยครูจะต้องเป็นผู้แนะนำโซเซียลมีเดียที่จะนำมาเป็นเครื่องมือให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น ๆ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ในการศึกษานี้มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเซียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี" ดังนี้

สุพรรณษา เกษสีแก้ว (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สังคมออนไลน์เวลาจริง ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สังคมออนไลน์เวลาจริงด้วยโปรแกรม MSN เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารที่บ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักสังคมออนไลน์เวลาจริงจากเพื่อน ด้านประโยชน์ของสังคมออนไลน์เวลาจริงที่พอใจมากที่สุด คือ สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ทันที และที่พอใจน้อยที่สุดคือ การมีเพื่อนใหม่ในช่วงเวลา 18.01-24.00 น. ด้วยค่าใช้จ่าย 501-700 บาท/เดือน และอุปกรณ์ที่ใช้สังคมออนไลน์เวลาจริงมากที่สุดคือ Desktop/PC โดยพฤติกรรมการใช้สังคมออนไลน์เวลาจริงของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยวัตถุประสงค์ที่มีพฤติกรรมการใช้สังคมออนไลน์มากที่สุด คือใช้ในการติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สังคมออนไลน์เวลาจริงในด้านระดับการปฏิบัติในเรื่องพูดคุยผ่านเครื่องมือสื่อสารกันต่อกับเพื่อนใหม่ คณะและรายได้มีความสัมพันธ์กันในด้านวัตถุประสงค์ วันที่ใช้งานบุคคลที่ร่วมใช้งานเว็บไซต์สังคมออนไลน์เวลาจริง การใช้กล้องวิดีโอ และไมโครโฟน ภาษาในการสนทนา และกิจกรรมหลังการใช้งานสังคมออนไลน์เวลาจริง

เอมิกา เหมมินทร์ (2556) ศึกษาพฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ 3 ปีขึ้นไปมากที่สุด ประชาชนให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook บ่อยที่สุด ช่องทางที่ประชาชนใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์บ่อยที่สุดคือ Smartphone ประชาชนส่วนใหญ่เปิดบริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ไว้ตลอดทั้งวัน ช่วงเวลาที่ประชาชนใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มากที่สุดคือ 18.00-06.00 น.

ประชาชนมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ 1-3 ชั่วโมงต่อวันมากที่สุด ประชาชนส่วนใหญ่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด และคุณสมบัติของเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ประชาชนชอบมากที่สุดคือ ทำให้ทราบข่าวสารรวดเร็ว โดยเว็บไซต์เป็นแหล่งหรือสื่อที่ทำให้ประชาชนสนใจใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ทั้ง 6 ด้านคือ ด้านการสื่อสาร ด้านการแสดงออกถึงตัวตน ด้านเวลา ด้านผลกระทบต่อสังคม ด้านบันเทิง และด้านธุรกิจ พบว่า โดยรวมทั้ง 6 ด้าน มีค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.52 รองลงมาคือ ด้านบันเทิงมีค่าเฉลี่ย 4.29 และด้านเวลา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 3.44 นอกจากนี้ยังพบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุภัฏวัฒน์ ใจจันทร์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ส่วนใหญ่มีคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้านเป็นของตนเอง มีการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์กับระบบอินเทอร์เน็ต โดยเพื่อนแนะนำให้รู้จักกับเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยใช้บริการ www.facebook.com มากที่สุดในช่วงเวลา 16.00-20.00 น. ผู้ปกครองมีส่วนในการดูแลและให้ความรู้ในการใช้น้อย และเพื่อนมีส่วนในการสอนและแนะนำในการใช้มาก นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านพฤติกรรมการใช้ ด้านพฤติกรรมการคุยในห้องสนทนา ด้านส่วนบุคคล และด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว ตามลำดับ

วอนชนก ไชยสุนทร (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา การติดต่อสื่อสาร และบันเทิงที่มีผลต่อช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า กลุ่มที่ศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 3 ด้านมากที่สุด เมื่อจำแนกตามชั้นปี พบว่า ชั้นปีที่ 3 มีการใช้งานด้านการศึกษาและการติดต่อสื่อสารมากที่สุด ส่วนชั้นปีที่ 1 มีการใช้งานด้านบันเทิงมากที่สุด เมื่อจำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยพบว่า นักศึกษาที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตในด้านการศึกษาและการ

ติดต่อสื่อสาร นิยมเล่นอินเทอร์เน็ตที่บ้านหรือที่พักอาศัยของตนเอง เช่น บ้าน หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมีเนียม เป็นต้น ยกเว้นกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตในด้านบันเทิงมักใช้อินเทอร์เน็ตตามร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยเมื่อศึกษาจำนวนชั่วโมงในการเล่นอินเทอร์เน็ตพบว่า กลุ่มผู้ใช้งานด้านการศึกษา ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านบันเทิง ใช้งานประมาณ 2-3 ชั่วโมง โดยใช้ในช่วงเวลา 20.01-24.00 น. จะเห็นได้ว่าอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ต่อนักศึกษาเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเรียนสาขาหรือชั้นปีใด หรือสถาบันการศึกษาใดก็ตาม ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ อาจารย์ เจ้าของเว็บไซต์ หรือธุรกิจต่าง ๆ เป็นต้น ควรคำนึงถึงการนำเสนอข้อมูลในด้านบวก โดยอาจสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์ อีเมลล์ เว็บบอร์ด ไฮไฟฟ์ หรือบล็อกต่าง ๆ ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมของกลุ่มนักศึกษาอย่างมาก

ชนิดดา คงเมือง (2558) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเนินกุ่มวิทยา กับกลุ่มตัวอย่าง 98 คน วิธีการดำเนินการศึกษาเป็นวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย และแบบสอบถามผลกระทบของการใช้โซเชียลมีเดีย ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเนินกุ่มวิทยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว ส่วนใหญ่ คือ นักเรียนจะกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเมื่อทราบวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เช่น อายุ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น ด้านพฤติกรรมการคุยในห้องสนทนา ส่วนใหญ่คือ นักเรียนคุยในห้องสนทนาด้วยภาษาสุภาพ และด้านพฤติกรรมการใช้ ส่วนใหญ่คือ นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการหาเพื่อนใหม่ ผลกระทบของการใช้โซเชียลมีเดีย โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย หากจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรม ส่วนใหญ่คือ นักเรียนออกไปทำกิจกรรมข้างนอกกับเพื่อนน้อยลง และด้านการศึกษา ส่วนใหญ่คือ นักเรียนมีผลการเรียนลดลง

บุญยง พรมมินทร์ (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ Social Media ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโบสถ์ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ Social Media 2) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ Social Media 3) เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการใช้ Social Media ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโบสถ์ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโบสถ์ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 155 คน

โดยใช้ตารางการสุ่ม เครื่องชี้และมอร์แกน (R.V.Krejcie and D.W.Morgan) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า 1) ด้านพฤติกรรมกรรมการใช้งาน Social Media อยู่ระดับ ปานกลาง พฤติกรรมการใช้งานเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่ คือ ค้นคว้าหาความรู้เพื่อใช้ประโยชน์ในการส่งการบ้านและรายงานไปยังอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 1.15) พฤติกรรมการใช้งานเพื่อการบินเท็งส่วนใหญ่ คือการใช้ Social Media ในการสนทนากับเพื่อนและบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 1.10) และพฤติกรรมการใช้งานเพื่อการติดต่อสื่อสารส่วนใหญ่ใช้ในการหาเพื่อนใหม่ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 1.04) 2) ผลการศึกษาปัญหาการใช้ Social Media ของนักเรียน ส่วนใหญ่มีปัญหาการใช้เวลานานกับการใช้ Social Media คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 1.05) 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ Social Media ของนักเรียนส่วนใหญ่ควรโพสต์ข้อความ หรือรูปภาพที่เป็นความจริงและเป็นสิ่งที่ประโยชน์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 1.26)

สรุปจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศ พบว่า พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย และผลกระทบจากการใช้โซเชียลมีเดีย กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ไปเพื่อความบันเทิง ติดต่อหาเพื่อนใหม่ และสนทนาในห้องสนทนา ทำให้มีจิตใจจดจ่ออยู่กับสื่อโซเชียลมีเดีย สนทนาพูดคุยกับผู้คนน้อยลง รวมทั้งยังมีการใช้ภาษาที่ผิด ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็นทางด้านสุขภาพกาย สภาวะทางจิตใจ หรือทางด้านการศึกษา ทำให้ผลการเรียนลดลง ซึ่งจะเป็นการใช้ที่ผิดวัตถุประสงค์ของโซเชียลมีเดียเพื่อการติดต่อสื่อสาร อัปเดตข้อมูลต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้ปกครองควรดูแล ให้ความรู้หรือคำแนะนำในการใช้โซเชียลมีเดียอย่างถูกต้อง

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Ronald J.J. Voornc (2013) ได้ศึกษาสื่อโซเชียลมีเดียกับการเรียนรู้ร่วมกันตามมุมมองของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำนวน 233 คน ยอมรับว่าสื่อโซเชียลมีเดียมีประโยชน์ในการทำงานร่วมกันและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และความมั่นใจในตนเอง ซึ่งสามารถนำมาส่งเสริมการเรียนรู้และทำงานร่วมกัน

Sarah (2008) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้และความพึงพอใจที่มีต่อ facebook.com พบว่า มี 9 ปัจจัยสำคัญที่พบใน facebook ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการผ่าน (pass time) การเชื่อมต่อแรงดึงดูดทางเพศ ประโยชน์และการบำรุงรักษา ข้อผูกมัดในการสร้าง บำรุงรักษา การสะสม การเปรียบเทียบเชิงสังคม การใช้ช่องทางและเครือข่าย โดยความถี่และช่วงระยะเวลาการใช้

facebook แตกต่างกันไปตามเพศและปีที่ศึกษา เมื่อ facebook แพร่ขยายอย่างรวดเร็วภายในกลุ่มที่มีความแตกต่างทางลักษณะประชากรรวมถึงกลุ่มคนที่อายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไปและกลุ่มคนในประเทศอื่น ๆ

Jyothi Thalluri (2013) ได้ศึกษาเรื่องโซเชียลมีเดียสำหรับการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์ : แนวทางปฏิบัติที่ดีจากการแทรกแซง พบว่า ในปี 2013 Facebook ได้ถูกใช้ในการเรียนรู้และการเรียนการสอนการแก้ปัญหาทางคลินิกในพยาธิวิทยาและทางคลินิก วิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเซาท์ออสเตรเลีย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 สาขารังสีการแพทย์ และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 รวม 152 คนลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรพยาธิวิทยา มีนักเรียนที่ 148 เข้าร่วมในกลุ่ม Facebook ของนักเรียน 148 พบว่าการใช้ Facebook เป็นประโยชน์สำหรับพวกเขาในแง่ของการให้บริการทางนวัตกรรมของการเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์มากขึ้นในหมู่นักศึกษาและพนักงาน และมีประสิทธิภาพในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ความสำคัญของการสื่อสารที่ชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ให้กับนักเรียนที่ได้รับการยืนยันจากนักเรียน แสดงความคิดเห็นหลักการปฏิบัติที่ดีที่ถูกระบุว่าเกี่ยวข้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์การคาดการณ์การสื่อสารมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม

สรุปจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศพบว่า พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียและผลกระทบจากการใช้โซเชียลมีเดีย ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะใช้โซเชียลมีเดียเพื่อการติดต่อสื่อสารและเรียนรู้สิ่งที่เป็นประโยชน์ โดยจะมุ่งเน้นเพื่อการศึกษาการมีปฏิสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนฝูงเพื่อความสะดวกในการทำงานร่วมกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงนำมาเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี" ดังรายงานในบทที่ 4 และบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นการศึกษากฎการการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี เป็นการศึกษาค้นคว้าเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าทำการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าดำเนินไปตามกระบวนการวิจัยและบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาค้นคว้ามี่ขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

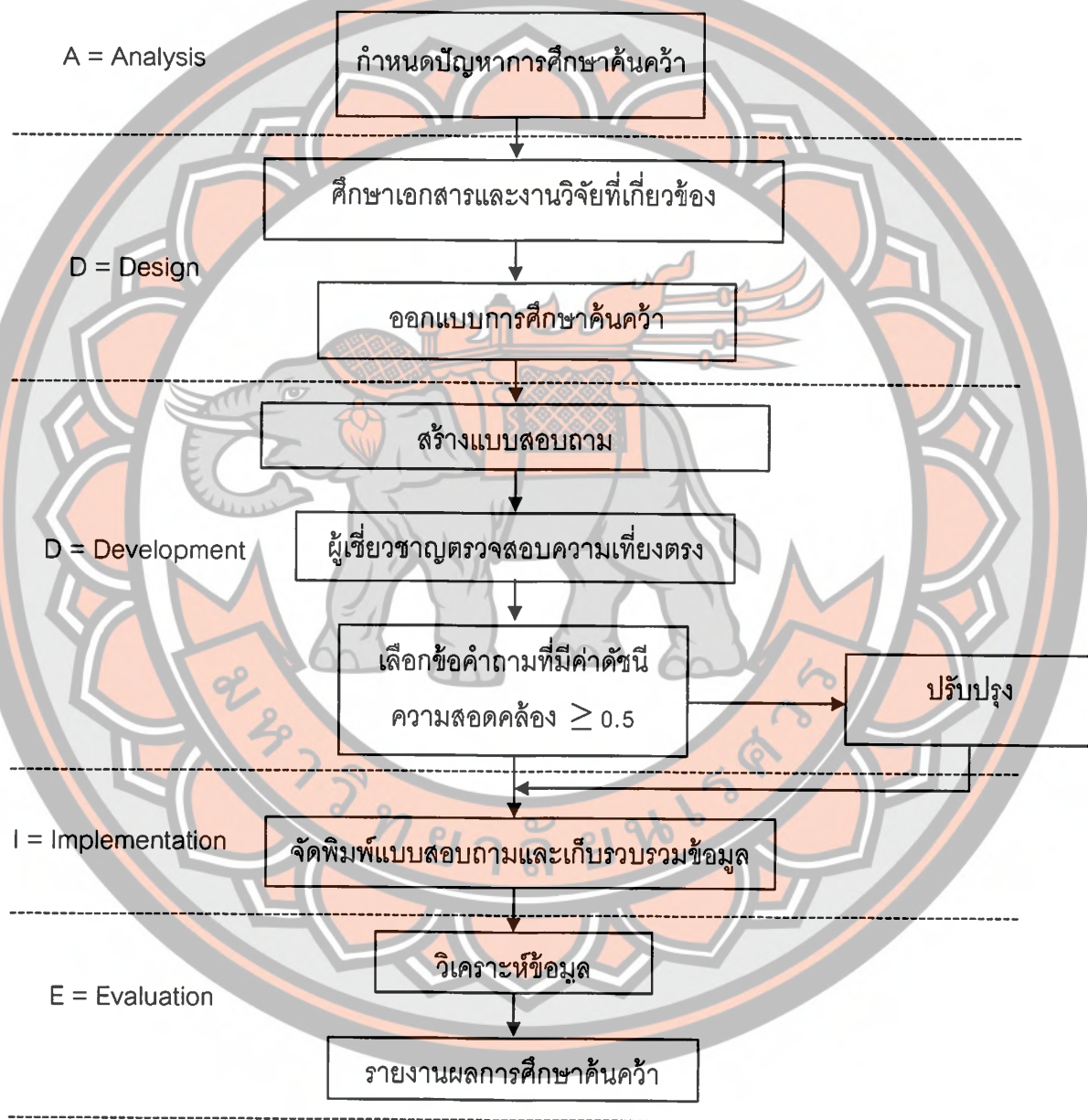
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 197 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 95 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และครู - อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 30 คน

2. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำหลักการออกแบบของ ADDIE Model (Donald Clark , 2003) มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

ตาราง 3 ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาข้อมูล หลักการ แนวคิด และทฤษฎีจากหนังสือ เอกสาร บทความ วารสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้ ปัญหาจากการใช้ และแนวทางในการแก้ปัญหาจากการใช้โซเชียลมีเดียเพื่อแนวทางในการศึกษาค้นคว้า

2.2 สร้างเครื่องมือ กำหนดขอบข่ายที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย กรณีศึกษานักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ตามวัตถุประสงค์

ในการสร้างแบบสอบถามซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบประเมินพฤติกรรมและปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ข้อมูลปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ชุดที่ 2 เป็นแนวทางในการแก้ปัญหการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหการใช้โซเชียลมีเดีย

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความชัดเจนของข้อคำถาม ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำความถูกต้อง และความครอบคลุมของเนื้อหา

2.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องความสมบูรณ์และความครอบคลุมของเนื้อหาแล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

2.5 นำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ที่ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ตรวจสอบแล้วมาหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า โดยใช้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทดสอบความตรงของเนื้อหาเป็นรายชื่อโดยให้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 95 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบประเมินพฤติกรรมและปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมกรรกรอกข้อมูลส่วนตัว จำนวน 7 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านพฤติกรรมกรรกรอกในห้วงสนทนา จำนวน 3 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านพฤติกรรมกรรกรอกโซเชียลมีเดีย จำนวน 15 ข้อ

เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert Scale (ลั้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน จำนวน 15 ข้อ คือ

ด้านที่ 1 ด้านกิจกรรม สังคม และสุขภาพ จำนวน 10 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านการศึกษา จำนวน 5 ข้อ

เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert Scale (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ผลกระทบอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ผลกระทบอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended question) จำนวน 1 ข้อ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน โดยครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของครู จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert Scale (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended question) จำนวน 1 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558
2. ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 95 ฉบับ ครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 30 คน
3. ผู้ศึกษาค้นคว้านำเสนอแบบสอบถามมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลวิธีทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ตรวจสอบและนำมาประมวลผลตามระเบียบวิธีวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีการหาจำนวนและหาคว่ำร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2, 3, 4 โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale) โดยให้ค่าคะแนนดังต่อไปนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ
3. นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อใช้แปลความหมายจากการตอบคำถาม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้
 - คะแนนระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด
 - คะแนนระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มาก
 - คะแนนระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ปานกลาง
 - คะแนนระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง น้อย
 - คะแนนระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด
4. นำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ , 2538) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็น

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ ถ้าข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ถือว่าต้องปรับปรุงใช้ไม่ได้

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

P = ค่าร้อยละ

X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

2.2 การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) สูตรที่ใช้ในการคำนวณ (ปกรณ์ ประจัญบาน. 2552)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย

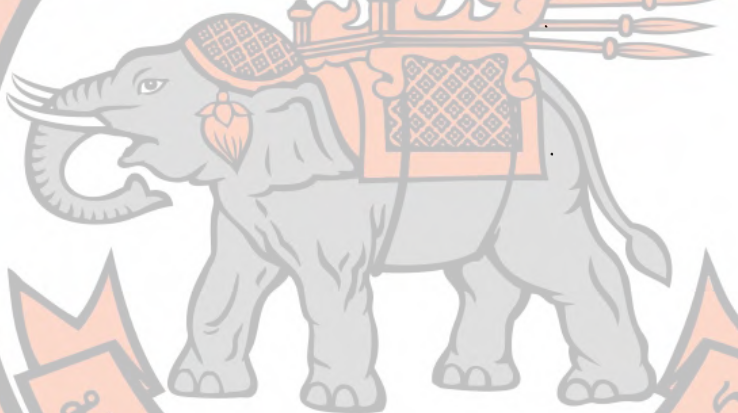
$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ใช้สูตรต่อไปนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ = ผลรวมคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ = กำลังสองของคะแนนรวม
 n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยพระนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักเรียนโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 95 คน และได้หาแนวทางในการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย จากครู-อาจารย์ และบุคลากรในโรงเรียน ได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ส่วนที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ผลการวิเคราะห์ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสำหรับนักเรียนเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4 แสดงค่าความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1 ชาย	32	33.68
2 หญิง	63	66.32
รวม	95	100.00

จากตาราง 4 แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมด 95 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 66.32 และเป็นเพศชาย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 33.68

ตาราง 5 แสดงค่าความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	20	21.05
2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	40	42.11
3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	35	36.84
รวม	95	100.00

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 และน้อยที่สุดเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

ตาราง 6 แสดงค่าความถี่และร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามผู้ที่แนะนำให้รู้จัก
โซเชียลมีเดีย

ผู้ที่แนะนำให้รู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
1 ศึกษาด้วยตนเอง	60	63.16
2 เพื่อนแนะนำ	18	18.95
3 ครอบครัว	2	2.11
4 ครู - อาจารย์	0	0
5 ผ่านอีเมลล์	0	0
6 ผ่านเว็บไซต์	15	15.78
รวม	95	100.00

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 63.16 ได้รับคำแนะนำจากเพื่อน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.95 ได้รับคำแนะนำจากเว็บไซต์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.78 และได้รับคำแนะนำจากครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.11 ในส่วนของครู - อาจารย์และรู้จักผ่านอีเมลล์ไม่พบข้อมูลว่ามีผู้แนะนำให้รู้จัก

ตาราง 7 แสดงค่าความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการใช้โซเชียลมีเดีย
ผ่านอุปกรณ์สื่อสาร

อุปกรณ์สื่อสาร	จำนวน	ร้อยละ
1 คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC)	6	6.32
2 คอมพิวเตอร์แบบพกพา	2	2.11
3 แท็บเล็ต (Tablet)	1	1.05
4 โทรศัพท์มือถือ	86	90.52
รวม	95	100.00

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ใช้โซเชียลมีเดียผ่านโทรศัพท์มือถือ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 90.52 รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ

6.32 คอมพิวเตอร์แบบพกพา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.11 และน้อยที่สุดเป็นแท็บเล็ต จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสถานที่การใช้โซเชียลมีเดีย

สถานที่ที่ใช้โซเชียลมีเดีย	จำนวน	ร้อยละ
1 โรงเรียน	5	5.26
2 บ้าน	89	93.68
3 ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์โรงเรียน	0	0
4 ร้านอินเทอร์เน็ต	1	1.06
รวม	95	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ใช้โซเชียลมีเดียที่บ้าน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 93.68 รองลงมาคือใช้ที่โรงเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 น้อยที่สุดคือ ร้านอินเทอร์เน็ต จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.06 และไม่มีการใช้ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์โรงเรียน

ตาราง 9 แสดงค่าความถี่และร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามโซเชียลมีเดียที่เลือกใช้งานประจำมากที่สุด

โซเชียลมีเดียที่เลือกใช้	จำนวน	ร้อยละ
1 Facebook	72	75.79
2 Line	8	8.43
3 Twitter	3	3.16
4 Youtube	9	9.47
5 Bee talk	0	0

ตาราง 9 แสดงค่าความถี่และร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามโซเชียลมีเดียที่เลือกใช้งาน
ประจำมากที่สุด (ต่อ)

โซเชียลมีเดียที่เลือกใช้	จำนวน	ร้อยละ
6 อื่น ๆ		
Instagram	1	1.05
Chat	1	1.05
Google	1	1.05
รวม	95	100.00

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกใช้ facebook จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 75.79 รองลงมาเลือกใช้ youtube จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.47 เลือกใช้ line จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.43 เลือกใช้ Twitter จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.16 และเลือกใช้ Instagram , Chat , Google ประเภทละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 ส่วน Bee talk ไม่มีผู้ใช้

ตาราง 10 แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์การใช้งาน
โซเชียลมีเดีย

ประสบการณ์การใช้งานโซเชียลมีเดีย	จำนวน	ร้อยละ
1 น้อยกว่า 6 เดือน	0	0
2 6 เดือน – 1 ปี	5	5.26
3 มากกว่า 1 ปี – 5 ปี	42	44.21
4 มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	48	50.53
รวม	95	100.00

จากตาราง 10 พบว่า ประสบการณ์การใช้งานโซเชียลมีเดียของนักเรียนส่วนใหญ่มากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 50.53 รองลงมา คือ ใช้งานมากกว่า 1 ปี – 5 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.21 และน้อยที่สุด คือ ใช้งานมา 6 เดือน – 1 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ส่วนใช้งานน้อยกว่า 6 เดือน ไม่พบข้อมูล

ตาราง 11 แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามความถี่การใช้โซเชียลมีเดีย

ความถี่ของใช้โซเชียลมีเดีย	จำนวน	ร้อยละ
1 1 วันต่อสัปดาห์	0	0
2 2-3 วันต่อสัปดาห์	6	6.32
3 4-6 วันต่อสัปดาห์	8	8.42
4 ทุกวัน	77	81.05
5 นานๆครั้ง	4	4.21
รวม	95	100.00

จากตาราง 11 พบว่า ความถี่การใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนส่วนใหญ่ใช้งานทุกวัน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 81.05 รองลงมาคือใช้งาน 4-6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.42 เข้าใช้งาน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.32 และน้อยที่สุดคือใช้งานนาน ๆ ครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.21 ส่วนเข้าใช้งาน 1 วันต่อสัปดาห์ไม่พบข้อมูล

ตาราง 12 แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระยะเวลาใช้งานโซเชียลมีเดียในแต่ละครั้ง

เวลาใช้งานโซเชียลมีเดีย ในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
1 น้อยกว่า 30 นาที	8	8.42
2 มากกว่า 30 นาที – 1 ชั่วโมง	25	26.32
3 มากกว่า 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง	8	8.42
4 มากกว่า 1 ชั่วโมงครึ่ง – 2 ชั่วโมง	14	14.73
5 มากกว่า 2 ชั่วโมง	40	42.11
รวม	95	100.00

จากตาราง 12 พบว่า ใช้งานโซเชียลมีเดียของนักเรียนในแต่ละครั้งส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลา มากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาคือ เข้าใช้งานมากกว่า 30 นาที

- 1 ชั่วโมง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 เข้าใช้งานมากกว่า 1 ชั่วโมงครึ่ง – 2 ชั่วโมง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.73 และน้อยที่สุดจะมีสองช่วงเวลา คือ เข้าใช้งานน้อยกว่า 30 นาที และเข้าใช้งานมากกว่า 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.42 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าความถี่และร้อยละของนักเรียน โดยจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้บริการ โซเชียลมีเดีย

วัตถุประสงค์การใช้โซเชียลมีเดีย	จำนวน	ร้อยละ
1 ส่งข้อความหรือสนทนา	75	78.95
2 เพื่อแสดงความคิดเห็น	0	0
3 แบ่งปันรูปถ่าย	4	4.21
4 ใช้เล่นเกมส์	5	5.26
5 ใช้ฟังเพลง	10	10.53
6 อื่น ๆ	1	1.05
หาข้อมูล		
รวม	95	100.00

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการใช้โซเชียลมีเดียเพื่อส่งข้อความหรือสนทนา จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาใช้เพื่อฟังเพลง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ใช้เพื่อเล่นเกมส์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และน้อยที่สุดใช้เพื่อแบ่งปันรูปถ่าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.21 ส่วนการใช้งานเพื่อแสดงความคิดเห็นไม่พบข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน
 ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย
 ด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว

พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย	สรุปผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 นักเรียนทำการกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย เฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น	3.67	1.08	มาก
2 นักเรียนกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย เฉพาะส่วนที่มีความปลอดภัยสูงเท่านั้น	4.03	0.94	มาก
3 นักเรียนจะกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย เมื่อทราบวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เช่น อายุ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น	3.73	0.98	มาก
4 นักเรียนใช้ชื่ออื่นเมื่อกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเพื่อความปลอดภัย	3.03	1.23	ปานกลาง
5 นักเรียนให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้อื่นในการกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย	3.27	1.08	ปานกลาง
6 นักเรียนได้ปรึกษาผู้ปกครอง ครู อาจารย์เมื่อต้องกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย	2.45	1.13	น้อย
7 นักเรียนใคร่ครวญก่อนที่จะให้ข้อมูลผู้อื่นผ่านทางโซเชียลมีเดีย	3.66	1.07	มาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.41 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าพฤติกรรมในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเฉพาะส่วนที่มีความปลอดภัยสูงเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.94) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนจะกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเมื่อทราบวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เช่น

อายุ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.73$, S.D.=0.98) และนักเรียนใคร่ครวญก่อนที่จะให้ข้อมูลผู้อื่นผ่านทางโซเชียลมีเดีย ส่วนระดับพฤติกรรมที่ต่ำที่สุด ได้แก่ นักเรียนได้ปรึกษาผู้ปกครอง ครู อาจารย์เมื่อต้องกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=2.45$, S.D.=1.13)

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านพฤติกรรมการคุยในห้องสนทนา

	พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย	สรุปผลการประเมิน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	นักเรียนคุยในห้องสนทนาด้วยภาษาสุภาพ	3.36	0.97	ปานกลาง
2	นักเรียนไม่กล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นมาเผยแพร่ในห้องสนทนา	3.37	1.12	ปานกลาง
3	นักเรียนไม่ใช่ข้อความที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท	3.33	1.34	ปานกลาง
	คะแนนเฉลี่ย	3.35	0.18	ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่าพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านพฤติกรรมการคุยในห้องสนทนาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.35$, S.D.=0.18)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่มากที่สุด ได้แก่ นักเรียนไม่กล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นมาเผยแพร่ในห้องสนทนา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.37$, S.D.=1.12) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนคุยในห้องสนทนาด้วยภาษาสุภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.36$, S.D.=0.97) และพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนไม่ใช่ข้อความที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.33$, S.D.=1.34)

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย
ด้านพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย

พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย	สรุปผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลด้าน การศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ มากกว่าที่จะไปห้องสมุด	4.16	0.78	มาก
2 นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในการเข้าดูข้อมูล จากโซเชียลมีเดียอย่างเคร่งครัด	3.69	0.88	มาก
3 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการศึกษาหาความรู้ นอกเหนือจากในห้องเรียน	3.89	0.97	มาก
4 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็น ความรู้ต่าง ๆ	3.88	0.90	มาก
5 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียติดต่อสื่อสารระหว่างครู กับนักเรียน	3.68	1.07	มาก
6 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการเล่นเกมส์ออนไลน์	3.03	1.26	ปานกลาง
7 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการส่งไฟล์ หรือ รูปภาพ	4.07	0.85	มาก
8 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการดูหนังและฟังเพลง ออนไลน์	4.26	0.88	มาก
9 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการโหลดเพลง หรือ ภาพยนตร์	4.01	0.99	มาก
10 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการซื้อสินค้าออนไลน์	2.73	1.33	ปานกลาง
11 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนากับเพื่อน และบุคคลอื่น	4.51	0.81	มากที่สุด
12 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่ เหมาะสม (เว็บไซต์อนาจาร ลามก ไป)	1.49	1.07	น้อยที่สุด

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย
ด้านพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย (ต่อ)

พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย	สรุปผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
13 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนาออนไลน์ เช่น Chat ,Line , facetime เป็นต้น	4.37	1.06	มาก
14 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียเพื่อลดปัญหาการเดินทางในการทำงานกลุ่ม	3.75	1.00	มาก
คะแนนเฉลี่ย	3.68	0.16	มาก

จากตาราง 16 พบว่า พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.68, S.D.=0.16)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการใช้งานในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนากับเพื่อนและบุคคลอื่น คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.51, S.D.=0.81) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนาออนไลน์ เช่น Chat ,Line , facetime เป็นต้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.37, S.D.=1.06) และนักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการดูหนังและฟังเพลงออนไลน์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.26, S.D.=0.88) ส่วนระดับการใช้งานน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม(เว็บไซต์อนาจาร ลามก โป๊) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =1.49,SD.=1.07)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านกิจกรรม สังคม และสุขภาพ

	ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย	สรุปผลการประเมิน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	นักเรียนออกไปทำกิจกรรมข้างนอกน้อยลง	2.88	0.98	ปานกลาง
2	นักเรียนออกกำลังกายน้อยลง	2.71	1.05	ปานกลาง
3	นักเรียนนอนดึกและตื่นสายมากกว่าเดิม	2.86	1.10	ปานกลาง
4	นักเรียนรู้สึกปวดตา ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยบริเวณไหล่ และข้อมือ เวลาเล่นนาน ๆ	3.13	1.14	ปานกลาง
5	นักเรียนเล่นโซเชียลมีเดียจนรับประทานอาหารเช้าไม่ตรงเวลา	2.19	1.07	น้อย
6	นักเรียนรับประทานขนมและอาหารสำเร็จรูปเพิ่มมากขึ้น	2.39	1.22	น้อย
7	นักเรียนจะมีความกังวล และหมกมุ่นอยู่แต่กับโทรศัพท์	2.55	1.15	ปานกลาง
8	นักเรียนรู้สึกเครียด และหงุดหงิดเมื่อไม่ได้เล่นโซเชียลมีเดีย	2.46	1.26	น้อย
9	นักเรียนรู้สึกเสียใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นเชิงลบผ่านโซเชียลมีเดีย	2.31	1.15	น้อย
10	นักเรียนพูดคุยกับคนในครอบครัวหรือเพื่อนน้อยลงในขณะที่ใช้โซเชียลมีเดีย	2.29	1.13	น้อย
คะแนนเฉลี่ย		2.58	0.09	ปานกลาง

จากตาราง 17 พบว่า ปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านกิจกรรม สังคม และสุขภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 2.58 , S.D. = 0.09)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาการใช้งานในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนรู้สึกปวดตา ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยบริเวณไหล่และข้อมือ เวลาลำบากนาน ๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 3.13, S.D. = 1.14) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนออกไปทำกิจกรรมข้างนอกน้อยลง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 2.88, S.D. = 0.98) และนักเรียนนอนดึกและตื่นสายมากกว่าเดิม คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 2.86, S.D. = 1.10) ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนเล่นโซเชียลมีเดียจนรับประทานอาหารไม่ตรงเวลา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 2.19, S.D. = 1.07)

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านการศึกษา

ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย	สรุปผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 นักเรียนขาดเรียนและมาโรงเรียนสายบ่อยครั้ง	1.40	0.87	น้อยที่สุด
2 นักเรียนนั่งเล่นโซเชียลมีเดียขณะเรียนหนังสือ	2.03	1.04	น้อย
3 นักเรียนทำการบ้านหรืองานที่รับมอบหมายต่าง ๆ เสรีล่าช้า	2.29	1.17	น้อย
4 นักเรียนไม่ค่อยสนใจทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือทำกิจกรรมกลุ่ม	1.92	0.96	น้อย
5 นักเรียนมีผลการเรียนลดลง	1.87	1.23	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.90	0.15	น้อย

จากตาราง 18 พบว่าปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านการศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา ภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 1.90, S.D. = 0.15)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียที่อยู่ในระดับ ได้แก่ นักเรียนทำการบ้านหรืองานที่รับมอบหมายต่างๆ เสรีล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 2.29, S.D. = 1.17) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนนั่งเล่นโซเชียลมีเดียขณะเรียนหนังสือ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 2.03, S.D. = 1.04) และนักเรียนไม่ค่อยสนใจทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือทำกิจกรรมกลุ่ม คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 1.92 ,

S.D.=0.96) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นักเรียนขาดเรียนและมาโรงเรียนสายบ่อยครั้ง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =1.40, S.D.=0.87)

ผลการวิเคราะห์ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถาม (ครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 19 แสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1 ชาย	7	23.33
2 หญิง	23	76.67
รวม	30	100.00

จากตาราง 19 แสดงจำนวนครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมด 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 และเป็นเพศชายจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33

ตาราง 20 แสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
1 ผู้อำนวยการโรงเรียน	1	3.33
2 รองผู้อำนวยการโรงเรียน	1	3.33
3 ครู - อาจารย์	26	86.67
4 บุคลากรอื่น ครูพี่เลี้ยง	2	6.67
รวม	30	100.00

จากตาราง 20 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู - อาจารย์ จำนวน 26 คน คิดเป็น ร้อยละ 86.67 รองลงมาเป็นบุคลากรอื่นในตำแหน่งครูพี่เลี้ยง จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 6.67 และน้อยที่สุดเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน และรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

ตาราง 21 แสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การใช้งานโซเซียลมีเดีย

ประสบการณ์การใช้งานโซเซียลมีเดีย	จำนวน	ร้อยละ
1 น้อยกว่า 6 เดือน	0	0
2 6 เดือน - 1 ปี	9	30.00
3 มากกว่า 1 ปี - 5 ปี	17	56.67
4 มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	4	13.33
รวม	30	100.00

จากตาราง 21 พบว่าประสบการณ์การใช้งานโซเซียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มากกว่า 1 ปี - 5 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาคือ 6 เดือน - 1 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 ปีขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ส่วนน้อยกว่า 6 เดือน ไม่พบว่ามีผู้ใด

ตาราง 22 แสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามโซเชียลมีเดีย
ที่เลือกใช้งานประจำมากที่สุด

โซเชียลมีเดียที่เลือกใช้	จำนวน	ร้อยละ
1 Facebook	19	63.34
2 Line	7	23.33
3 Twitter	0	0
4 Youtube	4	13.33
5 Bee talk	0	0
รวม	30	100.00

จากตาราง 22 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เลือกใช้ facebook จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.34 เลือกใช้ Line จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และเลือกใช้ youtube จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ส่วน Twitter และ Bee talk ไม่พบผู้เลือกใช้งาน

ตาราง 23 แสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการใช้โซเชียลมีเดีย
ผ่านอุปกรณ์สื่อสาร

อุปกรณ์สื่อสาร	จำนวน	ร้อยละ
1 คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC)	4	13.33
2 คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook)	6	20.00
3 แท็บเล็ต (Tablet)	0	0
4 โทรศัพท์มือถือ	20	66.67
5 อื่น ๆ	0	0
รวม	30	100.00

จากตาราง 23 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้โซเชียลมีเดียผ่านโทรศัพท์มือถือ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์แบบพกพา(Notebook) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดเป็น คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ส่วนแท็บเล็ต (Tablet) ไม่พบว่ามีการใช้งาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามแนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอ
หนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี โดยครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม
แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน

	แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย	สรุปผลการประเมิน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ควรศึกษาความผิดที่เกิดจากการทำผิดตาม พรบ. ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	4.80	0.48	มากที่สุด
2	ควรพิจารณาหรือตรวจสอบข้อเท็จจริง ความ ถูกต้อง เหมาะสมของข้อความหรือรูปภาพก่อนที่ จะส่งต่อให้กับผู้อื่น	4.53	0.51	มากที่สุด
3	โพสต์ข้อความ รูปภาพ วิดีโอหรืออื่น ๆ ที่เป็นความ จริง ในเชิงสร้างสรรค์และมีประโยชน์	4.40	0.50	มาก
4	นักเรียนไม่ควรโพสต์ หรืออัปโหลดรูปภาพที่บ่งชี้ถึง พฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การดื่มสุรา การ แต่งกายโป๊	4.70	0.60	มากที่สุด
5	ไม่ควรโพสต์คำพูดในเชิงลบ หรือว่าร้ายคนอื่น	4.33	0.48	มาก
6	นักเรียนจัดทำตารางเวลาเพื่อกำหนดระยะเวลาใน การใช้โซเชียลมีเดีย	4.80	0.41	มากที่สุด
7	ควรระมัดระวังในการรับเพื่อนที่ไม่รู้จักผ่านทาง โซเชียลมีเดีย	4.13	0.82	มาก
8	ควรระมัดระวังในการป้องกันรหัสผ่านของตนเอง เพื่อความปลอดภัย	4.53	0.51	มากที่สุด
9	ไม่ควรนัดพบกับเพื่อนที่รู้จักผ่านทางโซเชียลมีเดีย	4.67	0.48	มากที่สุด

ตาราง 24 แสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน (ต่อ)

แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย	สรุปผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
10 ไม่ควรใช้โซเชียลมีเดียเป็นช่องในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย	4.77	0.43	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	4.57	0.52	มากที่สุด

จากตาราง 24 พบว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา โดยครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.52)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้งานในระดับมากที่สุด ได้แก่ ควรศึกษาความผิดที่เกิดจากการทำผิดตาม พรบ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.48) และนักเรียนจัดทำตารางเวลาเพื่อกำหนดระยะเวลาในการใช้โซเชียลมีเดีย คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) รองลงมา ได้แก่ ไม่ควรใช้โซเชียลมีเดียเป็นช่องในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) นักเรียนไม่ควรโพสต์ หรืออัปโหลดรูปภาพที่บ่งชี้ถึงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การดื่มสุรา การแต่งกายโป๊ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.60) และระดับแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้งานที่น้อยที่สุด ได้แก่ ควรระมัดระวังในการรับเพื่อนที่ไม่รู้จักผ่านทางโซเชียลมีเดีย คิดเป็นค่าเฉลี่ย($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.82)

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี 2) ศึกษาปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี และ 3) ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี โดยครู - อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาภายในโรงเรียน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ส่วนที่ 1 นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 197 คน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 95 คน และได้ทำการเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้กลับคืนมาชุดที่สมบูรณ์ จำนวน 95 ชุด ส่วนที่ 2 ประชากรครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 30 คน และได้ทำการเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้กลับคืนมาชุดที่สมบูรณ์ จำนวน 30 ชุด และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอการวิจัย ได้แก่

ส่วนที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ส่วนที่ 2 เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี โดยครู - อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ผู้ศึกษาค้นคว้าสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 66.32 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 ส่วนใหญ่รู้จักและใช้โซเชียลมีเดียด้วยการศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 63.16 ส่วนใหญ่จะใช้โซเชียลมีเดียผ่านอุปกรณ์โทรศัพท์มือถือ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 90.52 สถานที่ที่ใช้โซเชียลมีเดียส่วนใหญ่ใช้ที่บ้าน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 93.68 โซเชียลมีเดียที่มีการเลือกใช้งานมากที่สุด คือ Facebook จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 75.79 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การใช้งานโซเชียลมีเดียมากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 50.53 ความถี่ของการใช้งานส่วนใหญ่ใช้งานทุกวัน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 81.05 ซึ่งการใช้งานโซเชียลมีเดียของนักเรียนในแต่ละครั้งส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลามากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 และวัตถุประสงค์ในการใช้บริการโซเชียลมีเดียเพื่อส่งข้อความหรือสนทนาเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 78.95

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี แบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว ด้านการคุยในห้องสนทนา และด้านพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง

จังหวัดอุทัยธานี มีพฤติกรรมการใช้อยู่ระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.98) ซึ่งพฤติกรรมด้านกรอกข้อมูลส่วนตัว ส่วนใหญ่ คือ นักเรียนกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย เฉพาะส่วนที่มีความปลอดภัยสูงเท่านั้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.94)

2. พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนด้านการคุยในห้องสนทนา พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีพฤติกรรมการใช้อยู่ระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.18) พฤติกรรมด้านการคุยในห้องสนทนา ส่วนใหญ่ คือ นักเรียนไม่กล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นมาเผยแพร่ในห้องสนทนา คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.12)

3. พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนด้านการใช้โซเชียล พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีพฤติกรรมการใช้อยู่ระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.16) ส่วนใหญ่นักเรียนจะมีพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนากับเพื่อนและบุคคลอื่น คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.81)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านกิจกรรม สังคม สุขภาพ และด้านการศึกษา ดังนี้

1. ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนด้านกิจกรรม สังคม และสุขภาพ พบว่า ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 1.13) ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ คือ นักเรียนรู้สึกปวดตา ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยบริเวณไหล่และข้อมือเวลาเล่นนาน ๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.09)

2. ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนด้านการศึกษา พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.90$, S.D. = 0.15) ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ คือ นักเรียนทำการบ้านหรืองานที่รับมอบหมายต่าง ๆ เสริจล่าช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.29$, S.D. = 1.17)

ส่วนที่ 2 แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี โดยครู – อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครู – อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ส่วนใหญ่เป็นระดับครู – อาจารย์ในสายผู้สอน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์การใช้งานโซเชียลมีเดียมานานมากกว่า 1 ปี – 5 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 โดยโซเชียลมีเดียที่ใช้กันมากที่สุด คือ Facebook จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.34 อุปกรณ์สื่อสารที่ใช้ในการเข้าถึงโซเชียลมีเดียส่วนใหญ่เป็นโทรศัพท์มือถือ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ในทัศนะของครู-อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.52) ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหาลำดับแรก คือ นักเรียนควรศึกษาความผิดที่เกิดจากการทำผิดตาม พรบ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และนักเรียนจัดทำตารางเวลาเพื่อกำหนดระยะเวลาในการใช้โซเชียลมีเดีย คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41)

อภิปรายผล

การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1

1. ผลจากการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียด้านการคุยในห้องสนทนา และ พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียด้านการใช้โซเชียลมีเดีย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมมีพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ศึกษาค้นคว้าขอเสนอการอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีระดับการใช้อยู่ระดับปานกลาง คือ นักเรียนกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเฉพาะส่วนที่มีความปลอดภัยสูงเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันโซเชียลมีเดีย นั้นได้เปลี่ยนแปลงแนวทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันของคนในยุคนี้ไปอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดบนโลกก็สามารถที่จะติดต่อพูดคุยหรือเห็นหน้ากันผ่านทางโซเชียลมีเดียนี้ได้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพบปะหรือทำความรู้จักเพื่อนใหม่ ๆ ได้อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้งานก็ควรที่จะระมัดระวังหรือหาทางป้องกันตนเองเอาไว้ก่อนเพื่อเป็นแนวทางในการดูแลป้องกันตนเองจากภัยที่อาจเกิดขึ้นจากโซเชียลมีเดีย เช่น ตั้งการแจ้งเตือนเมื่อคลิกลิงค์ เพื่อป้องกันไม่ให้คลิกลิงค์ที่เป็นอันตรายโดยไม่รู้ตัว ไม่ควรรับเป็นเพื่อนกับคนไม่รู้จักจริงๆ เพราะอาจมีผู้ไม่หวังดีแฝงตัวเข้ามาเพื่อขโมยข้อมูลส่วนตัว หรือหลอกหลวงผู้ใช้งานเว็บไซต์โซเชียลมีเดีย นั้น ๆ ได้ สอดคล้องกับ กมลเวช เมืองศรี (online) กล่าวว่า การแพร่กระจายข่าวสารที่รวดเร็วและการกระจายข้อมูลข่าวสารออกไปในวงกว้างในโลกโซเชียลมีเดีย อย่าง Facebook, twitter, Google+, Hi5 นั้นทำให้ผู้นำในหลายประเทศ จนกระทั่งหน่วยงานต่าง ๆ ออกมาเตือนตัวในการควบคุม หรือแจ้งเตือนถึงข้อควรระวังและอันตรายที่เกิดขึ้นในการใช้ Social Media ระมัดระวังในการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวที่แบ่งปันใน Facebook twitter เพราะการที่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองมากเกินไป อย่างเช่น วัน เดือน ปีเกิด อาชีพ นั้นจะเป็นช่องทางให้มิจฉาชีพ หรือผู้ประสงค์ร้ายนำข้อมูลไปใช้ในการยืนยันข้อมูลทางการเงิน เบอร์โทรศัพท์มือถือ หรือรายละเอียดของที่อยู่อาศัย เหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านพฤติกรรมการคุยในห้องสนทนา ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีระดับการใช้อยู่ระดับปานกลาง คือ นักเรียนไม่กล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นมาเผยแพร่ในห้องสนทนา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ (Social Media) นั้นทำให้เกิดปรากฏการณ์ การแบ่งปันข้อมูลและการกระจายข่าวสารอย่างรวดเร็วในโลกออนไลน์ซึ่งมีทั้งข่าวสารในด้านที่ดี และในด้านลบ ซึ่งเราต้องใช่วิชาญาณในการรับข่าวสาร การแสดงความคิดเห็น และแพร่กระจายข่าวสารใดที่เป็นเรื่องละเอียดอ่อน หรือเรื่องที่จะนำความเดือดร้อนมาสู่ตนเอง และผู้อื่นนั่นเอง สอดคล้องกับ กมลเวช เมืองศรี (online) กล่าวถึงโซเชียลมีเดีย (Social Media) กับสิ่งที่ต้องระวังในการใช้สังคมออนไลน์

(Social network) ไว้ว่า ระมัดระวังในการแสดงความคิดเห็นที่นำมาสู่ความแตกแยก การโพสต์ข้อความซึ่งพาดพิงถึงบุคคลที่ 3 ในทางเสียหาย อย่าปักใจเชื่อสิ่งที่ได้ยิน ได้อ่านจากโซเชียลมีเดีย โดยเฉพาะข้อความที่แชร์กันมาเรื่อย ๆ หรือข่าวลือ อื่นๆ ในเครือข่ายสังคมออนไลน์

1.3 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียด้านพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย ผลการ

ศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีระดับการใช้อยู่ระดับมาก คือ นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนากับเพื่อนและบุคคลอื่น ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนา ทำให้ผู้ใช้สามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว ภายในระยะเวลาอันสั้น ไม่ว่าจะอยู่ในที่ทำงานเดียวกันหรืออยู่ห่างกันคนละมุมโลกก็ตาม สอดคล้องกับ กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว (2554) กล่าวว่า โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือออนไลน์ที่ทำให้เรามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันข้อมูลหรือพูดคุยกัน โซเชียลมีเดียมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ไม่ควรที่จะปิดกั้นตัวเองไม่ใช่ แต่ก็ควรที่จะใช้อย่างมีวินัย เราควรจะเรียนรู้ที่จะใช้โซเชียลมีเดียให้เหมาะสมและให้เป็นประโยชน์

2. ผลการศึกษาปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรม สังคม สุขภาพ และด้านการศึกษา พบว่า ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านกิจกรรม สังคม สุขภาพ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีดังนี้

2.1 รู้สึกปวดตา ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยบริเวณไหล่และข้อมือเมื่อเล่นนาน ๆ

2.2 ออกไปทำกิจกรรมข้างนอกน้อยลง

2.3 นอนดึกและตื่นสายมากกว่าเดิม

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ปัญหาจากการใช้โซเชียลมีเดีย เป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสุขภาพทั้งทางกาย ใจ และผลกระทบต่อสังคมรอบข้าง สอดคล้องกับ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2556) กล่าวว่า ภัยที่เกิดจากเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ไม่ได้มีเพียงแต่ภัยคุกคามหรือภัยแฝงจากสื่ออินเทอร์เน็ตเท่านั้น แต่ผลกระทบโดยตรงที่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับคือผลกระทบต่อสุขภาพทั้งกาย ใจ และผลกระทบต่อสังคมรอบข้าง ประชาชนผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต รวมทั้งโทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต จึงควรระมัดระวังในการใช้อุปกรณ์เหล่านี้อย่างเหมาะสม ถูกวิธี เพื่อป้องกันการเกิด ผลเสียต่อสุขภาพซึ่งอาจร้ายแรงจนเกินกว่าจะรักษาได้ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบที่ส่งผลต่อร่างกายโดยตรง เช่น ดวงตาหรือระบบประสาทเกิดโรคที่เกิดจากท่านั่ง เช่น กลุ่มอาการปวดข้อต่าง ๆ หรือโรคที่เกิดจากเชื้อโรคที่มีอยู่ในคอมพิวเตอร์ เช่น โรคภูมิแพ้ เป็นต้น

ส่วนปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย นักเรียนทำการบ้านหรืองานที่มอบหมายต่าง ๆ เสร็จล่าช้า และนั่งเล่นโซเชียลมีเดียขณะเรียนหนังสือ ไม่มีผลต่อผลการเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สื่อออนไลน์เป็นสื่อที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทุกสื่อ สามารถเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลเพื่อการสืบค้น ขยายการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ รับส่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างไร้ขีดจำกัดบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สื่อออนไลน์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับ อรรถกวี สุวรรณภักดี (อ้างใน ณัฐรัฐพัชร ทศนรุ่งเรือง และ อรปวีณ์ บัวชู, 2553) ได้แสดงทัศนะไว้ว่า “โซเชียล เทคโนโลยี ทำให้ข้อมูลทางการศึกษาถูกกระจายไปทั่วโลก การศึกษาจะไม่ถูกจำกัดอยู่แค่ในห้องเรียน แต่อยู่ทุกที่ที่มีอุปกรณ์ดิจิทัล มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึงได้ ที่นั่นมีการศึกษา”

ส่วนที่ 2

1. ผลการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ในทัศนะของครู – อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้

1.1 นักเรียนควรศึกษาความผิดที่เกิดจากการทำผิดตาม พรบ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

1.2 นักเรียนจัดทำตารางเวลาเพื่อกำหนดระยะเวลาในการใช้โซเชียลมีเดีย

1.3 ไม่ควรใช้โซเชียลมีเดียเป็นช่องทางในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย

จากแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ในทัศนะของครู – อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนข้างต้น รัฐควรมีบทบาทและมาตรการในการเฝ้าระวัง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชาติ สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชนรู้จักและรู้เท่าทันสื่อ สร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้สื่อออนไลน์เป็นสื่อร่วมสมัยที่เป็นประโยชน์เป็นเทคโนโลยีที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้สู่สังคม ครูและผู้ปกครองควรให้การดูแลการใช้งานโซเชียลมีเดียอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2550) ได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งได้บัญญัติโดยมีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดฐานความผิด บทลงโทษ และอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสืบสวน สอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดหน้าที่ผู้ให้บริการในการที่จะต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้บริการอันจะใช้เป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ การบังคับใช้

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยควบคุม ดูแลและเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ไม่กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะโดยวิธีการใดก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี พบว่ามีประเด็นที่ควรนำไปปรับปรุงและพัฒนาดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบว่าพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี การเข้าใช้งานโซเชียลมีเดียสามารถเข้าได้ง่าย และสะดวกขึ้น โดยผ่านโทรศัพท์มือถือ smartphone ดังนั้นครูและผู้ปกครองควรมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและให้ความรู้ในการใช้งานที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ทางการศึกษามากยิ่งขึ้น
2. ครูและผู้ปกครองควรมีการกำกับและแนะนำให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้โซเชียลมีเดียทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. ครูควรมีการนำโซเชียลมีเดียเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและมีการใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดียด้านการศึกษาเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการดึงดูดความสนใจและสามารถหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนได้
4. โรงเรียนควรมีการเปิดโอกาสให้กับนักเรียนในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการใช้โซเชียลมีเดีย ในด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านอื่น ๆ
2. ควรศึกษาพฤติกรรมและปัญหาตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ อีกต่อไป
3. ควรเพิ่มประเด็นข้อคำถามให้มากขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมพฤติกรรมการใช้ ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการใช้โซเชียลมีเดีย

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระเวศวรร

บรรณานุกรม

- กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว.(2557). Social Media (โซเชียลมีเดีย). [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.slideshare.net/krunapon/social-media-5661152#>.
(วันที่ค้นข้อมูล 1 มิถุนายน 2559 เวลา 13.09 น.).
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2550). พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก http://www.mict.go.th/ewt_news.php?nid=333 (วันที่ค้นข้อมูล 1 มิถุนายน 2559 เวลา 14.23 น.).
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2558). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2558 [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://www.eta.or.th/documents-for-download.html> (วันที่ค้นข้อมูล 7 มิถุนายน 2559 เวลา 21.43 น.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (18 มกราคม 2548). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษ นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/30729>.(วันที่สืบค้นข้อมูล 2 มิถุนายน 2559 เวลา 10.10 น.)
- กอบวิทย์ พิริยะวัฒน์. (2554). การใช้โซเชียลมีเดียในการจัดการเรียนรู้ [ออนไลน์] เข้าถึงได้ จาก <https://teacherkobwit2010.wordpress.com/social-media/> (วันที่ค้นข้อมูล 7 มิถุนายน 2559 เวลา 22.00 น.).
- เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม. (2556). Social Media สื่อสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา.วารสารวิชาการ. 6(1), 72-81.
- จรรยา บันทังกูร.(2553). แนวทางการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจการใช้เครือข่าย สังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก http://journal.rmutto.ac.th/template/design/file_article/article.229pdf (วันที่ค้นข้อมูล 10 มิถุนายน 2559 เวลา 15.23 น.).
- จิระศักดิ์ เจริญพันธ์ และ เฉลิมพล ต้นสกุล. (2549). พฤติกรรมสุขภาพ คณะ สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. พิมพ์ครั้งที่ 4. โรงพิมพ์ คลังนานา วิทยา, กรุงเทพฯ

- ชนิดดา คงเมือง.(2558). การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย กรณีศึกษา : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเนินกุ่มวิทยา อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก.การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แขนงวิชา เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชาญ กลิ่นซ้อน. (2550). การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยคริสเตียน.วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์รัฐศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตร์เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ธนวรรณ อิ่มสมบูรณ์. (2544). เอกสารการสอนวิชาสุขศึกษาและการประชาสัมพันธ์งานสาธารณสุข. หน่วยที่ 1-8. ปรับปรุงครั้งที่ 1. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, นนทบุรี.
- นงพงา ลิ้มสุวรรณ. (2542). เลี้ยงลูกถูกวิถี ชีวิตเป็นสุข. กรุงเทพฯ: บริษัท เมดอินโฟ จี.ดี. จำกัด.
- บุญเลิศ อรุณพิบูลย์.(2556). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ Social Media. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://thailibrary.in.th> (วันที่ค้นข้อมูล 21 มิถุนายน 2559 เวลา 15.20 น.).
- บุญยง พรมมินทร์. (2559). การศึกษาพฤติกรรมการใช้ Social Media กรณีศึกษา : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโบสถ์ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก .การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แขนงวิชา เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุหงา ชัยสุวรรณ. (2557).พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่างอายุ 10-19 ปี. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.familymediawatch.org/index.php?lay=show&ac=article&id=539341161&Ntype=2> (วันที่ค้นข้อมูล 10 มิถุนายน 2559 เวลา 13.18 น.).
- ปกรณิ ประจัญบาน.(2552).ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์.พิษณุโลก:รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- พนม เกตุมาน. (2550). พัฒนาการวัยรุ่น. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก http://www.psyclin.co.th/new_page_56.htm. (วันที่ค้นข้อมูล 10 มิถุนายน 2559 เวลา 13.30 น.).
- พรพิมล เจียมนาคินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ แกรมมี่.

- พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์:สื่อแห่งอนาคต. วารสารนักบริหาร. 31(4), 99-103.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์. (2550). พัฒนาการมนุษย์.(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาสกร เรืองรอง. (2558). คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พรธิษา.
- มายด์เทอร่า. (2558). 8 ผลกระทบที่เกิดจากการใช้โซเชียลมีเดีย.[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.100-tipsit.com/8-effects-of-social-medid>. (วันที่ค้นข้อมูล 17 มิถุนายน 2559 เวลา 23.09 น.).
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา. (2558). ระเบียบโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยาว่าด้วยวินัยและพฤติกรรมนักเรียน. อุทัยธานี: โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยาวិทยา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิทยา นาควัชระ. (2540). การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่น. เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดูสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (หน้า 37). นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิรุจน์ เมืองมูล. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น. เอกสารการสอนวิชาสุขศึกษา เชียงราย :โรงเรียนเทิงวิทยาคม.
- วิยะดา จิตติมาชฌิมา. (2553). เครือข่ายสังคมออนไลน์. *Executive Journal*, 1(3), 150.
- วินัส ศรีศักดิ์. (2545). พฤติกรรมครอบครัวที่สัมพันธ์กับวุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่นในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วอนชนก ไชยสุนทร. 2546. การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศรีเชาวน์ วิหคโต. 2556. การพัฒนาคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/195891> (สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2559 เวลา 24.00 น.)
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตช่วงวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชัย ทองดอนน้อย. 2556. พฤติกรรมและผลกระทบต่อใช้สื่อสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมโภชน์ เขียมสุภาสิต. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธัญรัตน์ ใจจันทร์. (2554). การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แขนงวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุชา จันทรเอม. 2533. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพรรณษา เกษสี่แก้ว. (2552). พฤติกรรมการใช้สังคมออนไลน์เวลาจริงของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. สารนิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.
- สุศักดิ์ ปาเฮ. (2555). สื่อโซเชียลมีเดียเพื่อการศึกษา., [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก www.addkute3.com/wp.../สื่อโซเชียลมีเดียเพื่อการศึกษา.pdf. (วันที่สืบค้นข้อมูล 10 มิถุนายน 2559 เวลา 21.37 น.)

สุรางคณา วายุภาพ. 2556. Thailand Internet User Profile 2013. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทาง
อิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)

สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน (2556). โซเชียลมีเดียกับการศึกษาไทย [ออนไลน์]
เข้าถึงได้จาก <https://hooahz.wordpress.com/2013/11/10>
(วันที่ค้นข้อมูล 10 มิถุนายน 2559 เวลา 22.00 น.).

อรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง.(2553) Social Media เครื่องมือเพิ่มศักยภาพทางธุรกิจ.
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ,ปีที่ 30 ฉบับที่ 4 , 63-69

อัปสรสิริ เอี่ยมประชา. (2557). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

อัมพล สุอำพัน.(2557). เข้าใจนิสัยวัยรุ่น.. [ออนไลน์]เข้าถึงได้จาก
<http://www.momypedia.com/momy-article-7-37-35/เข้าใจนิสัยวัยรุ่น/>.(วันที่ค้นข้อมูล
15 มิถุนายน 2559 เวลา 16.45 น.)

เอมิกา เหมมินทร์. (2556). พฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้
เครือข่ายสังคม ออนไลน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถิติ ประยุกต์ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ.

Clark, D. (2003). Instructional System Design-Analysis Phase. Retrieved October, 2003
From www.nwlink.com/hrd/sat2.html.Computing in Childhood Education, Vol.1.

Elizabeth F. Churchill. (2012). Social Media Meaning. Proceeding of the 2012
international. workshop on Socially-aware multimedia. New York. USA :
Pages 43-44.

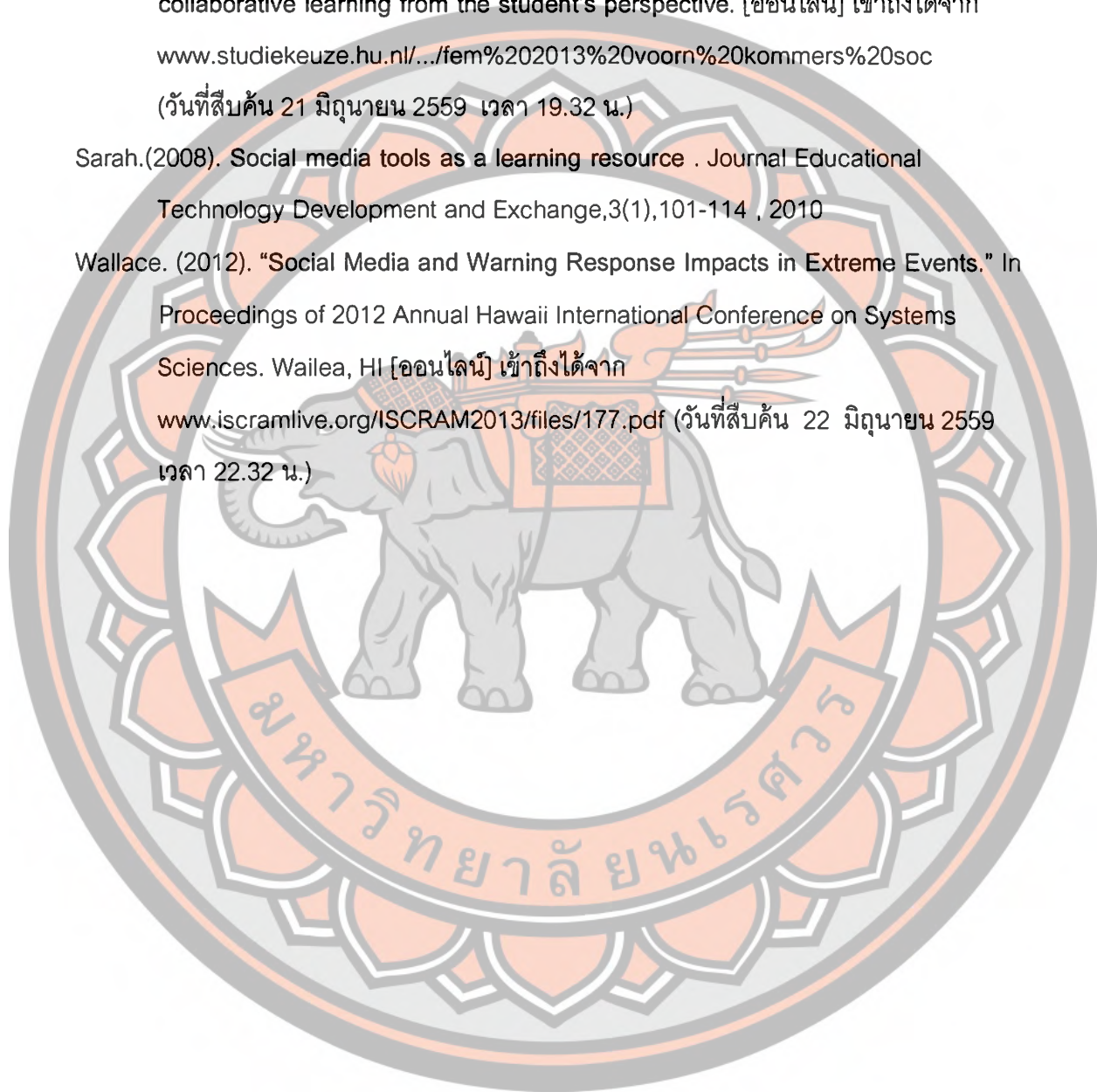
Internet World Status. (2012). Internet Usage Statistics. Retrieved January 26, 2012,
from <http://www.internetworldstats.com/stats.htm>

Jyothi Thalluri.(2013). Optimising the use of online technology for learning and teaching
science. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
https://www.researchgate.net/.../Jyothi_Thalluri/.../5745305508ae9ace84
(วันที่สืบค้น 21 มิถุนายน 2559 เวลา 21.32 น.)

Ronald J.J. Voorn. (2013). **Social media and higher education: introversion and collaborative learning from the student's perspective.** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก www.studiekeuze.hu.nl/.../fem%202013%20voorn%20kommers%20soc (วันที่สืบค้น 21 มิถุนายน 2559 เวลา 19.32 น.)

Sarah.(2008). **Social media tools as a learning resource .** Journal Educational Technology Development and Exchange,3(1),101-114 , 2010

Wallace. (2012). "Social Media and Warning Response Impacts in Extreme Events." In Proceedings of 2012 Annual Hawaii International Conference on Systems Sciences. Wailea, HI [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก www.iscramlive.org/ISCRAM2013/files/177.pdf (วันที่สืบค้น 22 มิถุนายน 2559 เวลา 22.32 น.)

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระเวศวรร

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
๒๕๖๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ธีระภูธร
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
2. ดร.พิชญภา ยวงสร้อย
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
3. ดร.จารุวรรณ เพ็ญสุข
สถานที่ทำงาน โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
4. นายสุพล วิจารณ์
สถานที่ทำงาน โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
5. นายนพพร ศิริวงศ์
สถานที่ทำงาน โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๑

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๒๘๖๘

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก อีระภูธร

ด้วย นางสาวกุสวดี หัสแดง รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๗๙๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๑

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๒๘๖๘

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน ดร.พิชญภา ยวงสร้อย

ด้วย นางสาวกุสวดี หัสแดง รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๗๙๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๒๘๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน ดร.จรรवरณ เพ็ญสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวกุสวดี หัสแดง รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๗๙๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวกุสวดี หัสแดง

โทร ๐๘-๙๘๕๙-๖๘๖๕

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๒๘๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน คุณสุพล วิราวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวกุสาวดี หัสแดง รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๗๙๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวกุสาวดี หัสแดง

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๒๘๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน คุณนพพร ศิริวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวกุสาวดี หัสแดง รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๗๙๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวกุสาวดี หัสแดง

โทร ๐๘-๗๗๗๗-๖๖๖๕

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/๒๘๖๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นางสาวกุสวดี หัสแดง รหัสประจำตัว ๕๕๐๗๗๙๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑.งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒.นางสาวกุสวดี หัสแดง

โทร ๐๘-๙๘๕๙-๖๘๖๕

แบบสอบถามการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม
การใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา จังหวัด
อุทัยธานี โดยข้อมูลที่ได้รับจากคำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่ง
จึงขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบตามสภาพความเป็นจริงทุกข้อ และผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียน
ทุกคนที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ข้อมูลปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนอ่านแบบสอบถามและใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่
ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด และขอให้ตอบข้อความทุกข้อตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณที่นักเรียนทุกคนสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม อันจะเป็นประโยชน์
ต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นอย่างยิ่ง

นางสาวกฤษาวดี หัสแดง

สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย/ลงในช่อง ตรงกับสภาพความเป็นจริง

- 1 เพศ
 - ชาย หญิง
- 2 ระดับชั้น
 - ม.4
 - ม.5
 - ม.6
- 3 นักเรียนรู้จักโซเชียลมีเดียผ่านช่องทางใด
 - ศึกษาด้วยตนเอง
 - เพื่อนแนะนำ
 - ครอบครัว
 - ครู-อาจารย์
 - ผ่านอีเมล
 - ผ่านเว็บไซต์
- 4 นักเรียนใช้อุปกรณ์ประเภทใดเชื่อมต่อโซเชียลมีเดียมากที่สุด
 - คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล
 - คอมพิวเตอร์แบบพกพา
 - แท็บเล็ต (Tablet)
 - โทรศัพท์มือถือ
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- 5 สถานที่ที่นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียมากที่สุด
 - โรงเรียน
 - บ้าน
 - ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์โรงเรียน
 - ร้านอินเทอร์เน็ต
 - อื่นๆ โปรดระบุ.....

6 โซเชียลมีเดียที่นักเรียนใช้งานประจำในชีวิตประจำวันมากที่สุด

facebook

line

twitter

youtube

bee talk

อื่นๆ โปรดระบุ.....

7 นักเรียนมีประสบการณ์การใช้โซเชียลมีเดียมานานเท่าไร

น้อยกว่า 6 เดือน

6 เดือน-1 ปี

มากกว่า 1 ปี-5 ปี

มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

8 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียบ่อยเพียงใด

1 วันต่อสัปดาห์

2 - 3 วันต่อสัปดาห์

4 - 6 วันต่อสัปดาห์

ทุกวัน

นาน ๆ ครั้ง

9 นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในแต่ละครั้งระยะเวลาานเท่าใด

น้อยกว่า 30 นาที

มากกว่า 30 นาที - 1 ชั่วโมง

มากกว่า 1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมงครึ่ง

มากกว่า 1 ชั่วโมงครึ่ง - 2 ชั่วโมง

มากกว่า 2 ชั่วโมง

10 วัตถุประสงค์สำคัญที่นักเรียนใช้โซเชียลมีเดีย

ส่งข้อความหรือสนทนา

เพื่อแสดงความคิดเห็น

แบ่งปันรูปถ่าย

ใช้เล่นเกมส์

ใช้ฟังเพลง

อื่นๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย	ระดับพฤติกรรมการใช้				
		5	4	3	2	1
11	ด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว นักเรียนทำการกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น					
12	นักเรียนกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเฉพาะส่วนที่มีความปลอดภัยสูงเท่านั้น					
13	นักเรียนจะกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเมื่อทราบวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เช่น อายุ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น					
14	นักเรียนใช้ชื่ออื่นเมื่อกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเพื่อความปลอดภัย					
15	นักเรียนให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้อื่นในการกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย					
16	นักเรียนได้ปรึกษาผู้ปกครอง ครู อาจารย์เมื่อต้องกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย					
17	นักเรียนใคร่ครวญก่อนที่จะให้ข้อมูลผู้อื่นผ่านทางโซเชียลมีเดีย					

ข้อ	พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย	ระดับพฤติกรรมการใช้				
		5	4	3	2	1
18	ด้านพฤติกรรมกรคุยในห้องสนทนา					
	นักเรียนคุยในห้องสนทนาด้วยภาษาสุภาพ					
19	นักเรียนไม่กล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นมาเผยแพร่ในห้องสนทนา					
20	นักเรียนไม่ใช่ข้อความที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท					
	ด้านพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย					
21	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลด้านการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่จะไปห้องสมุด					
22	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในการเข้าดูข้อมูลจากโซเชียลมีเดียอย่างเคร่งครัด					
23	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการศึกษาหาความรู้นอกเหนือจากในห้องเรียน					
24	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็น ความรู้ต่าง ๆ					
25	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน					
26	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการเล่นเกมส์ออนไลน์					
27	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการส่งไฟล์ หรือรูปภาพ					
28	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการดูหนังและฟังเพลง ออนไลน์					
29	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการโหลดเพลง หรือภาพยนตร์					
30	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการซื้อสินค้าออนไลน์					
31	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนากับเพื่อนและบุคคลอื่น					
32	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม (เว็บไซต์อนาจาร สามก๊ก เป็นต้น)					
33	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนาออนไลน์ เช่น Chat ,Line , facetime เป็นต้น					
34	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียเพื่อลดปัญหาการเดินทางในการทำงานกลุ่ม					

ตอนที่ 3 ปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง ปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ปัญหาอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดีย	ระดับปัญหาการใช้				
		5	4	3	2	1
36	ด้านกิจกรรม สังคม และสุขภาพ					
	นักเรียนออกไปทำกิจกรรมข้างนอกน้อยลง					
37	นักเรียนออกกำลังกายน้อยลง					
38	นักเรียนนอนดึกและตื่นสายมากกว่าเดิม					
39	นักเรียนรู้สึกปวดตา ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยบริเวณไหล่และข้อมือ เวลาเล่นนาน ๆ					
40	นักเรียนเล่นโซเชียลมีเดียจนรับประทานอาหารไม่ตรงเวลา					
41	นักเรียนรับประทานขนม และอาหารสำเร็จรูปเพิ่มมากขึ้น					
42	นักเรียนจะมีความกังวล และหมกมุ่นอยู่กับโทรศัพท์					
43	นักเรียนรู้สึกเครียด และหงุดหงิดเมื่อไม่ได้เล่นโซเชียลมีเดีย					
44	นักเรียนรู้สึกเสียใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นเชิงลบผ่านโซเชียลมีเดีย					
45	นักเรียนพูดคุยกับคนในครอบครัวหรือเพื่อนน้อยลงในขณะที่ใช้โซเชียลมีเดีย					

ข้อ	ปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดีย	ระดับปัญหาการใช้				
		5	4	3	2	1
	ด้านการศึกษา					
46	นักเรียนขาดเรียนและมาโรงเรียนสายบ่อยครั้ง					
47	นักเรียนนั่งเล่นโซเชียลมีเดียขณะเรียนหนังสือ					
48	นักเรียนทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายต่าง ๆ เสริจล่าช้า					
49	นักเรียนไม่ค่อยสนใจทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือทำกิจกรรมกลุ่ม					
50	นักเรียนมีผลการเรียนลดลง					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

แบบสอบถามการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา จังหวัดอุทัยธานี โดยข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่ง จึงขอความร่วมมือคุณครู - อาจารย์และบุคลากรทุกท่านให้ตอบตามสภาพความเป็นจริงทุกข้อ และผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณครู - อาจารย์และบุคลากรทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้คุณครู - อาจารย์และบุคลากรทุกท่าน อ่านแบบสอบถามและใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และขอให้ตอบข้อคำถามทุกข้อตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณครู - อาจารย์และบุคลากรทุกท่าน ที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นอย่างยิ่ง

นางสาวกฤษาวดี หัสแดง

สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย/ลงในช่อง ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ
 - ชาย หญิง
2. ตำแหน่งในโรงเรียน
 - ผู้อำนวยการโรงเรียน
 - รองผู้อำนวยการโรงเรียน
 - ครู - อาจารย์
 - บุคลากร อื่น ๆ (ระบุ).....
3. ท่านมีประสบการณ์การใช้โซเชียลมีเดียมานานเท่าไร
 - น้อยกว่า 6 เดือน
 - 6 เดือน-1 ปี
 - มากกว่า 1 ปี-5 ปี
 - มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
4. โซเชียลมีเดียที่ท่านใช้งานประจำในชีวิตประจำวันมากที่สุด
 - facebook
 - line
 - twitter
 - youtube
 - bee talk
 - อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. ท่านใช้อุปกรณ์ประเภทใดเชื่อมต่อโซเชียลมีเดียมากที่สุด
 - คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล
 - คอมพิวเตอร์แบบพกพา
 - แท็บเล็ต (Tablet)
 - โทรศัพท์มือถือ
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ควรศึกษาความผิดที่เกิดจากการทำผิดตาม พรบ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550					
2	ควรพิจารณาหรือตรวจสอบข้อเท็จจริง ความถูกต้องเหมาะสมของข้อความหรือรูปภาพก่อนที่จะส่งต่อให้กับผู้อื่น					
3	โพสต์ข้อความ รูปภาพ วิดีโอหรืออื่น ๆ ที่เป็นความจริง ในเชิงสร้างสรรค์และมีประโยชน์					
4	นักเรียนไม่ควรโพสต์ หรืออัปโหลดรูปภาพที่บ่งชี้ถึงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การดื่มสุรา การแต่งกายโป้					
5	ไม่ควรโพสต์คำพูดในเชิงลบ หรือว่าร้ายคนอื่น					
6	นักเรียนจัดทำตารางเวลาเพื่อกำหนดระยะเวลาในการใช้โซเชียลมีเดีย					
7	ควรระมัดระวังในการรับเพื่อนที่ไม่รู้จักผ่านทางโซเชียลมีเดีย					
8	ควรระมัดระวังในการป้องกันรหัสผ่านของตนเองเพื่อความปลอดภัย					
9	ไม่ควรนัดพบกับเพื่อนที่รู้จักผ่านทางโซเชียลมีเดีย					
10	ไม่ควรใช้โซเชียลมีเดียเป็นช่องในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย					

๒. ๒๕๖๓-๒๕๖๔

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. ๒๕๖๓-๒๕๖๔

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย

กรอบการวิจัย	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1. พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว	11	1	0	1	0	1	0.6	ใช้ได้
	12	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	13	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	14	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
	15	1	1	0	0	1	0.6	ใช้ได้
	16	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	17	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนด้านการคุยในห้องสนทนา	18	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	19	1	1	0	0	1	0.6	ใช้ได้
	20	1	1	1	-1	1	0.6	ใช้ได้
	21	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3. พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนด้านการใช้โซเชียลมีเดีย	22	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
	23	1	1	1	-1	1	0.6	ใช้ได้
	24	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	25	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	26	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	27	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
	28	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	29	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	30	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
	31	1	1	0	0	1	0.6	ใช้ได้
	32	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	33	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
	34	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้
	35	1	1	0	0	1	0.6	ใช้ได้

ชุดที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. เพศ	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ตำแหน่ง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ท่านมีประสบการณ์การใช้โซเชียลมีเดียมานานเท่าไร	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4. โซเชียลมีเดียที่ท่านใช้งานประจำในชีวิตประจำวันมากที่สุด	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
5. ท่านใช้อุปกรณ์ประเภทใดเชื่อมต่อโซเชียลมีเดียมากที่สุด	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แนวทางการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดีย

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. ควรศึกษาความผิดที่เกิดจากการทำผิดตาม พรบ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ควรพิจารณาหรือตรวจสอบข้อเท็จจริง ความถูกต้อง เหมาะสมของข้อความหรือรูปภาพก่อนที่จะส่งต่อให้กับผู้อื่น	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3. โปสต์ข้อความ รูปภาพ วีดีโอหรืออื่น ๆ ที่เป็นความจริง ในเชิงสร้างสรรค์และมีประโยชน์	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4. นักเรียนไม่ควรโพสต์ หรืออัปโหลดรูปภาพที่บ่งชี้ถึงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การดื่มสุรา การแต่งกายโป๊	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
5. ไม่ควรโพสต์คำพูดในเชิงลบ หรือว่าร้ายคนอื่น	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
6. นักเรียนจัดทำตารางเวลาเพื่อกำหนดระยะเวลาในการใช้โซเชียลมีเดีย	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
7. ควรระมัดระวังในการรับเพื่อนที่ไม่รู้จักผ่านทางโซเชียลมีเดีย	1	1	0	0	1	0.6	ใช้ได้
8. ควรระมัดระวังในการป้องกันรหัสผ่านของตนเองเพื่อความปลอดภัย	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้

แบบประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามของแบบสอบถาม
เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยาได้พัฒนาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ให้แสดงความคิดเห็นแล้วพิจารณาว่าคำถามทุกคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ แบบประเมินฉบับนี้มี 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบประเมินพฤติกรรมและปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา

ชุดที่ 2 เป็นแนวทางในการแก้ปัญหากลุ่มการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา

แบบประเมินแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 รายการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมและความสอดคล้องของข้อคำถามที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนและว่ามีความเหมาะสมตามที่กำหนดให้หรือไม่ กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ค่าระดับในแบบสอบถามนี้มีความหมายดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสม

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. การให้ข้อมูลให้เป็นไปตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญให้มากที่สุด โดยขอความกรุณาในการพิจารณาว่าคำถามทุกคำถามในแต่ละด้านมีความเหมาะสมหรือไม่ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างแบบสอบถามที่มีคุณภาพ ในการนำไปใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน และเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านการศึกษาต่อไป

แบบประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามของแบบสอบถาม
เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา จังหวัดอุทัยธานี

ชุดที่ 1 แบบประเมินพฤติกรรมและปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา

ตอนที่ 1 ให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องของข้อคำถามที่ใช้ในการศึกษา
 พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนว่ามีความเหมาะสมตามที่กำหนดให้หรือไม่ กรุณาทำ
 เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

+1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาและตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาและตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

-1 ถ้าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ			หมายเหตุ
		ความคิดเห็น			
		+1	0	-1	
	ข้อมูลทั่วไป				
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง				
2	ระดับชั้น ☐ ม.4 ☐ ม.5 ☐ ม.6				

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
3	นักเรียนรู้จักโซเชียลมีเดียผ่านทางใด ☐ ศึกษาด้วยตนเอง ☐ เพื่อนแนะนำ ☐ ครอบครัว ☐ ครู-อาจารย์ ☐ ผ่านอีเมล ☐ ผ่านเว็บไซต์				
4	นักเรียนใช้อุปกรณ์ประเภทใดเชื่อมต่อโซเชียลมีเดีย มากที่สุด ☐ คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ☐ คอมพิวเตอร์แบบพกพา ☐ แท็บเล็ต (Tablet) ☐ โทรศัพท์มือถือ ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....				
5	สถานที่ที่นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียมากที่สุด ☐ โรงเรียน ☐ บ้าน ☐ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์โรงเรียน ☐ ร้านอินเทอร์เน็ต ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....				

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
6	โซเชียลมีเดียที่นักเรียนใช้งานประจำในชีวิตประจำวัน มากที่สุด ☐ facebook ☐ line ☐ twitter ☐ youtube ☐ bee talk ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....				
7	นักเรียนมีประสบการณ์การใช้โซเชียลมีเดียมานาน เท่าไหร่ ☐ น้อยกว่า 6 เดือน ☐ 6 เดือน-1 ปี ☐ มากกว่า 1 ปี - 5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป				
8	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียบ่อยเพียงใด ☐ 1 วันต่อสัปดาห์ ☐ 2-3 วันต่อสัปดาห์ ☐ 4-6 วันต่อสัปดาห์ ☐ ทุกวัน ☐ นาน ๆ ครั้ง				
9	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในแต่ละครั้งระยะเวลา เท่าใด ☐ น้อยกว่า 30 นาที ☐ มากกว่า 30 นาที - 1 ชั่วโมง ☐ มากกว่า 1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมงครึ่ง ☐ มากกว่า 1 ชั่วโมงครึ่ง - 2 ชั่วโมง ☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง				

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
10	วัตถุประสงค์สำคัญที่นักเรียนใช้โซเชียลมีเดีย ☐ ส่งข้อความหรือสนทนา ☐ เพื่อแสดงความคิดเห็น ☐ แบ่งปันรูปถ่าย ☐ ใช้เล่นเกมส์ ☐ ใช้ฟังเพลง ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....				
	ข้อมูลพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ด้านการกรอกข้อมูลส่วนตัว				
11	นักเรียนทำการกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเฉพาะที่ จำเป็นเท่านั้น				
12	นักเรียนกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเฉพาะส่วนที่ มีความปลอดภัยสูงเท่านั้น				
13	นักเรียนจะกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดียเมื่อทราบ วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เช่น อายุ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เป็น ต้น				
14	นักเรียนใช้ชื่ออื่นเมื่อกรอกข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย เพื่อความปลอดภัย				
15	นักเรียนให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้อื่นในการกรอก ข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย				
16	นักเรียนได้ปรึกษาผู้ปกครอง ครู อาจารย์เมื่อต้องกรอก ข้อมูลส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย				
17	นักเรียนใคร่ครวญก่อนที่จะให้ข้อมูลผู้อื่นผ่านทางโซเชียล มีเดีย				

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
	ด้านพฤติกรรมกรคุณในห้องสนทนา				
18	นักเรียนคุยในห้องสนทนาด้วยภาษาสุภาพ				
19	นักเรียนไม่กล่าวพาดพิงผู้อื่นมาเผยแพร่ในห้องสนทนา				
20	นักเรียนไม่ใช่ข้อความที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท				
	ด้านพฤติกรรมการใช้				
21	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียเข้าสู่ข้อมูลด้านการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่มีเป็นประโยชน์มากกว่าที่จะไปห้องสมุด				
22	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในการเข้าสู่ข้อมูลจากโซเชียลมีเดียอย่างเคร่งครัด				
23	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการศึกษาหาความรู้ นอกเหนือจากในห้องเรียน				
24	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความคิดเห็น ความรู้ต่าง ๆ				
25	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน				
26	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการเล่นเกมส์ออนไลน์				
27	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการค้นคว้าหาความรู้ที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์				
28	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการส่งไฟล์ หรือรูปภาพ				
29	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการดูหนังและฟังเพลงออนไลน์				
30	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการโหลดเพลง หรือภาพยนตร์				
31	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการซื้อสินค้าออนไลน์				
32	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนากับเพื่อนและบุคคลอื่น				

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
33	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม (เว็บไซต์อนาจาร ลามก ป็)				
34	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียในการสนทนาออนไลน์ เช่น Chat Line , facetime เป็นต้น				
35	นักเรียนใช้โซเชียลมีเดียเพื่อลดปัญหาการเดินทางในการทำงานกลุ่ม				
	ข้อมูลปัญหาของการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน ด้านกิจกรรม สังคม และสุขภาพ				
36	นักเรียนออกไปทำกิจกรรมข้างนอกน้อยลง				
37	นักเรียนออกกำลังกายน้อยลง				
38	นักเรียนนอนดึกและตื่นสายมากกว่าเดิม				
39	นักเรียนรู้สึกปวดตา ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยบริเวณไหล่และข้อมือ เวลาล้านานๆ				
40	นักเรียนเล่นโซเชียลมีเดียจนรับประทานอาหารไม่ตรงเวลา				
41	นักเรียนจะรับประทานขนม และอาหารสำเร็จรูปเพิ่มมากขึ้น				
42	นักเรียนจะมีความกังวล และหมกมุ่นอยู่กับโทรศัพท์				
43	นักเรียนรู้สึกเครียด หรือ หงุดหงิดเมื่อไม่ได้เล่นโซเชียลมีเดีย				
44	นักเรียนรู้สึกเสียใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นเชิงลบผ่านโซเชียลมีเดีย				
45	นักเรียนพูดคุยกับคนในครอบครัวหรือเพื่อนน้อยลงในขณะที่ใช้โซเชียลมีเดีย				

ชุดที่ 2 แนวทางในการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา

ตอนที่ 1 ให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องของข้อคำถามที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียนว่ามีความเหมาะสมตามที่กำหนดให้หรือไม่ กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาและตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาและตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
 -1 ถ้าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
1	ข้อมูลทั่วไป เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง				
2	ตำแหน่งในโรงเรียน ☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ รองผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ ครู - อาจารย์ ☐ บุคลากร อื่น ๆ (ระบุ).....				
3	ท่านมีประสบการณ์การใช้โซเชียลมีเดียมานานเท่าไร ☐ น้อยกว่า 6 เดือน ☐ 6 เดือน-1 ปี ☐ มากกว่า 1 ปี-5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป				

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
4	โซเชียลมีเดียที่ท่านใช้งานประจำในชีวิตประจำวันมากที่สุด ☐ facebook ☐ line ☐ twitter ☐ youtube ☐ bee talk ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....				
5	ท่านใช้อุปกรณ์ประเภทใดเชื่อมต่อโซเชียลมีเดียมากที่สุด ☐ คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ☐ คอมพิวเตอร์แบบพกพา ☐ แท็บเล็ต (Tablet) ☐ โทรศัพท์มือถือ ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
	แนวทางในการแก้ปัญหาการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน				
1	ควรศึกษาความผิดที่เกิดจากการทำผิดตาม พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550				
2	ควรพิจารณาหรือตรวจสอบข้อเท็จจริง ความถูกต้องเหมาะสมของข้อความหรือรูปภาพก่อนที่จะส่งต่อให้กับผู้อื่น				
3	โพสต์ข้อความ รูปภาพ วีดีโอหรืออื่น ๆ ที่เป็นความจริงในเชิงสร้างสรรค์และมีประโยชน์				
4	นักเรียนไม่ควรโพสต์ หรืออัปโหลดรูปภาพที่บ่งชี้ถึงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การดื่มสุรา การแต่งกายโป้				

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
5	ไม่ควรโพสต์คำพูดในเชิงลบ หรือว่าร้ายคนอื่น				
6	นักเรียนจัดทำตารางเวลาเพื่อกำหนดระยะเวลาในการใช้โซเชียลมีเดีย				
7	ควรระมัดระวังในการรับเพื่อนที่ไม่รู้จักผ่านทางโซเชียลมีเดีย				
8	ควรระมัดระวังในการป้องกันรหัสผ่านของตนเองเพื่อความปลอดภัย				
9	ไม่ควรนัดพบกับเพื่อนที่รู้จักผ่านทางโซเชียลมีเดีย				
10	ไม่ควรใช้โซเชียลมีเดียเป็นช่องในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณในความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ - สกุล กุสวดี หัสแดง
วันเดือนปีเกิด 16 มีนาคม 2515
ที่อยู่ปัจจุบัน 260 หมู่ 5 ตำบลหนองฉาง อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนหนองขาหย่างวิทยา อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
ตำแหน่งปัจจุบัน ครู
ประวัติการศึกษา ศึกษาศาสตร์ (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร

